796
ส429ป
ร.3

ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนชายโอกาส

28 ส.ค. 2538

ปริญญานิพนธ์
ของ
สวาสดิ์ แสนคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มีนาคม 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

194290

ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

บทคัดย่อ

ของ

สวาสดิ์ แสนคำ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มีนาคม 2538

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส และเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 289 คน โดยแยกเป็นครูผู้สอนพลศึกษา จำนวน 116 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 112 คน และศึกษานิเทศก์พลศึกษาจำนวน 61 คน ซึ่งสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หรือ ทดสอบค่าเอฟ (F-test) ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Kuels Method)

ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีปัญหามาก คือ จุดมุ่งหมายที่นักเรียนเรียนแล้วไม่สามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเองได้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

2. ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร ที่มีปัญหามาก คือ การจัดลำดับเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ และเนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน

3. ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์เห็นว่ามีปัญหามาก คือ ครูผู้สอนมุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากกว่ารู้คุณค่าของการออกกำลังกาย ครูไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาน้อยเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา

เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และ ศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหามาก คือ ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน และครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ มากเกินไป ส่วนที่มีปัญหาน้อย คือ ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม

5. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษามีปัญหามาก

6. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหามาก คือ ครูผู้สอนขาดบุคลากรทางพลศึกษาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ศึกษานิเทศก์พลศึกษาเห็นว่ามีปัญหามาก คือ การวัดผลเน้นทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ

7. ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหามาก คือ ความสม่ำเสมอในการให้การนิเทศของศึกษานิเทศก์ และมีปัญหาน้อย คือ ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการนิเทศ การเรียนการสอนพลศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

IMPLEMENTING PROBLEMS OF B.E. 2521 (REVISED EDITION B.E. 2533) PHYSICAL EDUCATION CURRICULUM IN LOWER SECONDARY SCHOOLS WITH EDUCATIONAL OPPORTUNITY EXPANSION PROJECT

AN ABSTRACT

BY

SAWAT SANKUM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
March 1995

The purposes of this study were to investigate the problems of utilizing junior high school physical education curriculum of 1978 (revised in 1990) and to compare the opinions of the physical education teachers, school administrators and physical education supervisors on the problems of utilizing junior high school curriculum under the Project of Expanding Basic Education in Education Region 11.

The samples consisted of 289, of 116 physical education teachers, 112 school administrators and 61 physical education supervisors under the jurisdiction of Office of National Primary Education Commission in Education Region 11. The check list and rating scales questionnaire was used to collect the data and after the data were statistically treated, it was found that:

1. According to the curriculum objectives, students could not only utilize the knowledge in physical education to improve their health but also the content in physical education did not match to the objective.

2. On contents, tere were no continuity and corelation in every level of education and they were not interesting.

3. Problems on management of teaching and learning physical education, According to supervisors' opinions, the most critical problems were the teachers emphasized on developing students to be sporters more than teach them to achieve the exercise values, and the teachers did not planned before teaching.

However phyysical education teachers and school administrators' opinions, the problems in management of teaching and learning physical education was less.

The conparison of opinions among physical education teachers, school administrators and physical education supervisors were significantly different at .05

4. There were inadequate of physical education teachers and physical eduation teachers had too much extra works but the least problem was lacking of self discipline, virtuous qualities and ethic.

5. Problems on instructional materials, equipment, school buildings and school facilities for teaching physical education were mast critical.

6. The efficient personnel on measurement and evalution was unavailable. According to supervisors' opinion the problem of measurement and evaluation was emphasized on skills more than other domains.

7. The steadiness of supervision was the most critical problems and the least problem was the coperation between physical education supervisors and physical educaiton teachers.

There were significantly different at .05 among the opinions of physical education teachers, school administrators and physical education supervisors on the supervision problems.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

..... กรรมการ
(ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

..... กรรมการ
(ดร. มยุรี ศุภวิบูลย์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ..8... เดือน ..มีนาคม... พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก รศ.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ และ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ประธาน กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งพระคุณของอาจารย์ ทั้ง 3 ท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ผาณิต บิลมาศ คุณเดโช บุณยภักดิ์ คุณเดชา ทิชากร อาจารย์พลอย ทองสุข อาจารย์ถวิล สายสุด ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแก้ไขเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ถาวร ทองนำ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองสุรินทร์ ผู้ซึ่งถึงแก่กรรมไปแล้วที่ให้คำปรึกษาแนะนำและให้การสนับสนุนผู้วิจัยในการลาศึกษาต่อครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร ในโรงเรียนขยายโอกาส ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 11 ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งในการเก็บรวมรวมข้อมูล

ขอขอบคุณอาจารย์วิสัย พรรณชาม คุณสุนันฐินี แสนคำ และญาติพี่น้องทุกคนที่สนับสนุนในการศึกษาของผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

คุณประโยชน์ใด ๆ ที่จะเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นวิทยาทานเพื่อทดแทนพระคุณบิดาและมารดา ผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้วิจัย รวมทั้งครู-อาจารย์ผู้มีพระคุณให้การอบรมสั่งสอนและช่วยเหลือผู้วิจัยให้ประสบผลสำเร็จในชีวิตการงานจนตราบเท่าทุกวันนี้

สวาสดิ์ แสนคำ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร	9
	ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร	9
	องค์ประกอบของหลักสูตร	12
	ความสำคัญของการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร	16
	หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	19
	การขยายโอกาสทางการศึกษา	28
	การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
	การวิจัยในต่างประเทศ	33
	การวิจัยในประเทศไทย	38
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	47
	ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	47
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	49
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	50
	การหาคุณภาพเครื่องมือ	51
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	52

บทที่ หน้า

4 ผลการศึกษาค้นคว้า 54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 54
การวิเคราะห์ข้อมูล 54
ผลการศึกษาค้นคว้า 55

5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 104
บทย่อ 104
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า 104
วิธีดำเนินวิจัย 104
การวิเคราะห์ข้อมูล 105
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า 105
อภิปรายผล 111
ข้อเสนอแนะ 118
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป 120

บรรณานุกรม 121

ภาคผนวก 125

ประวัติย่อของผู้วิจัย 143

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) 21

2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 48

3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ คิดเป็นร้อยละ 55

4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ คิดเป็นร้อยละ 56

5 วุฒิทางการศึกษาของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสคิด เป็นร้อยละ 57

6 ประสบการณ์ในการทำงานของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสคิดเป็นร้อยละ 58

7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 59

8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร 60

9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา 61

10 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา 63

11 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา 64

12 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล 66

13 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา 67

ตาราง หน้า

14 เปรียบเทียบปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในแต่ละข้อ และโดยรวม ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศ 69

15 เปรียบเทียบปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 71

16 เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 73

17 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 77

18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยส่วนรวม 79

19 เปรียบเทียบปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 80

20 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 83

21 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยส่วนรวม 85

22 เปรียบเทียบปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 86

ตาราง หน้า

23 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวนความสะดวกในการสอน
พลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 89
24 เปรียบเทียบปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา
ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 90
25 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน
การวัดและประเมินผล ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร
และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 94
26 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา
ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 95
27 เปรียบเทียบปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอน
ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 96
28 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษาหว่าง
ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 99

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ หน้า

1 แผนภูมิแสดงองค์ประกอบของหลักสูตร 13
2 แผนภูมแสดงวัฏจักรองค์ประกอบของหลักสูตร 14

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าด้านวิชาการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศมากขึ้นตามลำดับ แนวโน้มของสังคมกำลังพัฒนาเข้าสู่ความเป็นอุตสาหกรรมและการบริการ วิถีชีวิตในสังคมเปิดกว้างมากขึ้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ทักษะพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม

การดำเนินงานจัดการศึกษาของรัฐที่ผ่านมา ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อัตราการเรียนต่อของนักเรียนจบการศึกษาภาคบังคับแล้วเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังต่ำมาก ดังสถิติอัตราผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในช่วงปี 2525 - 2530 เป็นร้อยละ 43 42 41 40 39 38 ตามลำดับ (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2531 : 14) ดังนั้นในปัจจุบันยังมีนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีกร้อยละ 34.90 หรือประมาณ 352,007 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11 - 12 ปี ยังไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ เนื่องจากกฎหมายห้ามมิให้ใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 4) และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือตลาดแรงงานส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพมีการศึกษาอย่างต่ำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ดังนั้นการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ดังได้ระบุไว้ในนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530 - 2534) ที่ว่า เร่งจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการทางการศึกษาในด้านการพัฒนาบุคคลและให้สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ยังได้ให้ความสำคัญต่อการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้ เร่งปรับปรุงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อให้ผู้จบชั้นประถมศึกษาได้เข้าเรียนมากขึ้น

คณะรัฐมนตรีเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของประชาชนให้มีความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพให้เพียงพอต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพอิสระอย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาเกี่ยวกับอัตราการเรียนต่อของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาให้สูงขึ้น จึงมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 มอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการขยายการศึกษาภาคบังคับต่อจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีก 3 ปี เป็น 9 ปี เรียกว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยประกาศในท้องที่ที่มีความพร้อมเป็นปี ๆ และไม่เก็บค่าเล่าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 9) โรงเรียนต้องจัดดำเนินการให้นักเรียนเรียนวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงสร้างของหลักสูตร คือ

1. วิชาบังคับ 57 หน่วยการเรียน ประกอบไปด้วยรายวิชาบังคับแกน และวิชาบังคับเลือก ดังต่อไปนี้

1.1	วิชาบังคับแกน	จำนวน	39	หน่วยการเรียน คือ
	ภาษาไทย	จำนวน	12	หน่วยการเรียน
	วิทยาศาสตร์	จำนวน	9	หน่วยการเรียน

	คณิตศาสตร์	จำนวน	6	หน่วยการเรียน
	สังคมศึกษา	จำนวน	6	หน่วยการเรียน
	พลานามัย	จำนวน	3	หน่วยการเรียน
	ศิลปศึกษา	จำนวน	3	หน่วยการเรียน
1.2	วิชาบังคับเลือก	จำนวน	18	หน่วยการเรียน
	สังคมศึกษา	จำนวน	6	หน่วยการเรียน
	พลานามัย	จำนวน	6	หน่วยการเรียน
	การงาน	จำนวน	6	หน่วยการเรียน
2.	วิชาเลือกเสรี	จำนวน	33	หน่วยการเรียน
3.	กิจกรรม	จำนวน	5	หน่วยการเรียน (กรมวิชาการ.

2535 : 2)

จากโครงสร้างของหลักสูตรจะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของหลักสูตรที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในวงการศึกษา และนักวิชาการทั่วไปว่าถ้านักเรียนมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงแล้วก็จะส่งผลให้การเรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังคำกล่าวที่ว่า กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ

ในกระบวนการสร้างคนให้มีคุณภาพจะต้องพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมให้เป็นเลิศไปพร้อมกัน เมื่อคนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพแล้วก็ย่อมช่วยพัฒนาประเทศให้มีคุณภาพในที่สุด การพลศึกษาและกีฬาจึงมีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยปลูกฝังคุณสมบัติดังกล่าวเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบตามปรัชญาของพลศึกษาที่ว่าจิตใจที่แจ่มใสย่อมอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์

เมื่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษามีความสำคัญที่จะเป็นสื่อในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพตามที่ต้องการ โรงเรียนจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้เต็มตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ แต่การเรียนการสอนจะได้ผลดีหรือไม่นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างเข้าด้วยกัน เช่น

หลักสูตร วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก งบประมาณ และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ บุคลากรหรือครูพลศึกษาซึ่งเปรียบเสมือนหัวใจของการที่จะทำให้การพลศึกษาในโรงเรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ครูพลศึกษาจึงควรมีจำนวนมากเพียงพอ ในขณะเดียวกันก็ควรมีคุณภาพด้วย นั่นคือคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะมีคุณสมบัติทั้งในด้านส่วนตัว และในด้านวิชาการที่ควรจะพึงมีแล้ว ครูพลศึกษาก็ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ที่น่าเชื่อถือ และสามารถดูแลรับผิดชอบในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอีกด้วย

จากลักษณะและคุณประโยชน์ต่าง ๆ ของวิชาพลศึกษาดังที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นว่าวิชาพลศึกษามีความจำเป็นและสำคัญต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตของมนุษย์มาก ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะได้ผลดีหรือไม่นั้น ผู้วิจัยในฐานะที่ทำงานอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสเพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

2. ได้แนวทางแก้ปัญหาในการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส และจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในการปรับปรุงการปฏิบัติงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

3. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น โรงเรียนขยายโอกาส คือ โรงเรียนที่เปิดทำการสอนมาแล้ว 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2535

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในทัศนะของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เขตการศึกษา 11

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 ในปีการศึกษา 2537

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนพลศึกษา 132 คน ผู้บริหาร 132 คน และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 69 คน รวม 333 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น

3.1.1 ครูผู้สอนพลศึกษา

3.1.2 ผู้บริหาร

3.1.3 ศึกษานิเทศก์พลศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของ ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 โดยมีขอบเขตของปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.2.2 รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร

3.2.3 การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

3.2.4 ครูผู้สอนพลศึกษา

3.2.5 วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา

3.2.6 การวัดและประเมินผล

3.2.7 การนิเทศการสอนพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) หมายถึง รายวิชาพลศึกษาต่าง ๆ ในวิชาบังคับแกน จำนวน 3 หน่วยการเรียน วิชาบังคับเลือก 6 หน่วยการเรียน และวิชาเลือกเสรีของหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษา หมายถึง สถานการณ์หรือองค์ประกอบที่ทำให้ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ประสบอุปสรรคและทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสไม่ได้ผลเท่าที่ควรในด้านต่าง ๆ ดังนี้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรรายวิชาและเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ครูผู้สอนพลศึกษา วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ผู้บริหาร การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการสอนพลศึกษา

3. โรงเรียนขยายโอกาส หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติที่เปิดทำการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพิ่มเติมจากการสอนในระดับประถมศึกษา เรียกชื่อว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดทำการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533

4. ครูผู้สอนพลศึกษา หมายถึง ผู้สอนวิชาพลศึกษาทั้งมีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา รวมทั้งผู้ที่ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดพลานามัยในโรงเรียนขยายโอกาส

5. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่ง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2537

6. ศึกษานิเทศก์พลศึกษา หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการนิเทศวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนชายโอกาสสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ แต่ละแห่งในจังหวัดต่าง ๆ ของเขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2536

7. เขตการศึกษา 11 หมายถึง พื้นที่ในการบริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรียงตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
   - 1.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
   - 1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
   - 1.3 ความสำคัญของการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร
   - 1.4 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขยายโอกาสทางการศึกษา
3. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง
   - 3.1 การวิจัยในต่างประเทศ
   - 3.2 การวิจัยภายในประเทศไทย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

1. ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตร ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง รายวิชาที่กำหนดไว้ให้ศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนในภาษาอังกฤษ คำว่า CURRICULUM มาจากคำว่า CURRERE ซึ่งหมายความถึง to run หรือการวิ่งไปตามลำดับเป็นชุด ๆ (COURSE) ไปตั้งแต่ต้นจนจบ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 1)

นักการศึกษาต่าง ๆ ให้ความหมายของหลักสูตรไว้คล้ายคลึงกันดังนี้

วิลกูส (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Willgoose. 1979 : 76) ได้กล่าวไว้ดังนี้ หลักสูตร คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กีฬา ดนตรี การจัดทำวารสาร ฯลฯ และกิจกรรมใดก็ตามที่จัดให้แก่นักเรียนเป็นเรื่องเป็นราวถือเป็นหลักสูตร โดยยึดถือปรัชญาการศึกษาของดิวอี้ (John Dewey) ที่ว่า การศึกษาคือชีวิต (Education is life) ฉะนั้นประสบการณ์ทุกอย่างคือการศึกษาและทุก ๆ สิ่งในโรงเรียนที่นักเรียนมีส่วนร่วมถือเป็นหลักสูตรของโรงเรียนทั้งสิ้น

กู๊ด (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Good. 1973 : 41) ได้กล่าวไว้ดังนี้ หลักสูตร คือกลุ่มวิชาหรือประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียน ภายใต้คำแนะนำของโรงเรียน

ดร.สุมิตร คุณานุกร (2520 : 2) หลักสูตร เป็นโครงการหรือแนวทางให้การศึกษา การให้การศึกษาก็คือ การถ่ายทอดความรู้หรือการให้วิชาความรู้ วัฒนธรรม ปลูกฝังทัศนคติและค่านิยม และการเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ทางกาย หรือการให้การศึกษาคือ การพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้านโดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

ดร.สุจริต เพียรชอบ (2521 : 12) หลักสูตร คือประมวลประสบการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและช่วยให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2529 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า หนังสือคู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ยังได้ให้ความหมายของหลักสูตรเป็น 4 หัวข้อ คือ

1. เอกสารหลักสูตร
2. กระบวนวิธีการสอนของครู
3. กระบวนการเรียนของนักเรียน
4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

เมื่อมีการพัฒนาหลักสูตรหรือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรขึ้นมา จึงต้องหมายรวมถึงการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรทั้ง 4 หัวข้อ

โดยความหมายต่าง ๆ ที่นักการศึกษาได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความหมายระดับชาติ หลักสูตรหมายถึง โครงการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

2. ความหมายในระดับโรงเรียนหรือความหมายในระดับการนำไปปฏิบัติ หลักสูตร หมายถึง แนวกำหนดประสบการณ์และโครงการทั้งมวลที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาทุก ๆ ด้าน ตามความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้และยังได้รวมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล รวมถึงกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนซึ่งมีทั้งกิจกรรมภายในและกิจกรรมภายนอกโรงเรียน

หลักสูตรมีความสอดคล้องกับระบบการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนสอดคล้องกับสภาพและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและวิชาการสาขาต่าง ๆ (สุมิตร คุณานุกร. 2520 : 2)

ความสำคัญของหลักสูตร การศึกษาของประเทศใด ๆ ก็ตาม ถือว่าหลักสูตรเป็นเรื่องสำคัญ เพราะหลักสูตรจะกำหนดทิศทางของการศึกษาในการที่จะให้ความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การเสริมสร้างทักษะ การปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และการเสริมสร้างความเจริญเติบโตแก่ผู้เรียน การจัดการศึกษาของไทยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ในแต่ละระดับจะมีหลักสูตรเฉพาะโดยการจัดทำของหน่วยงานหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรจึงมีความสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ (สันต์ ธรรมบำรุง. 2525 : 10 - 12)

1. หลักสูตรเป็นผลปฏิบัติงาน หรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลไว้เป็นแนวทาง

2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาชาติ

3. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย

4. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษา ที่จะอำนวยความสะดวกและควบคุมดูแลติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย

5. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

6. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปในรูปใด

7. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลัง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้ผล

8. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยมีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

2. <u>องค์ประกอบของหลักสูตร</u>

สุมิตร คุณานุกร (2520 : 9) ได้แยกแยะองค์ประกอบของหลักสูตร (Curriculum Components หรือ Curriculum Elements) ออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

ทาบา (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Taba. 1962 : 422) ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร กล่าวว่า หลักสูตรนั้นไม่ว่าจะเป็นแบบใด วิชาใดก็ตาม จะมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อยที่สุด 4 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา
2. เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงที่จะสอนแต่ละวิชา
3. ขบวนการสอนและขบวนการเรียน (การนำหลักสูตรไปใช้)
4. การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

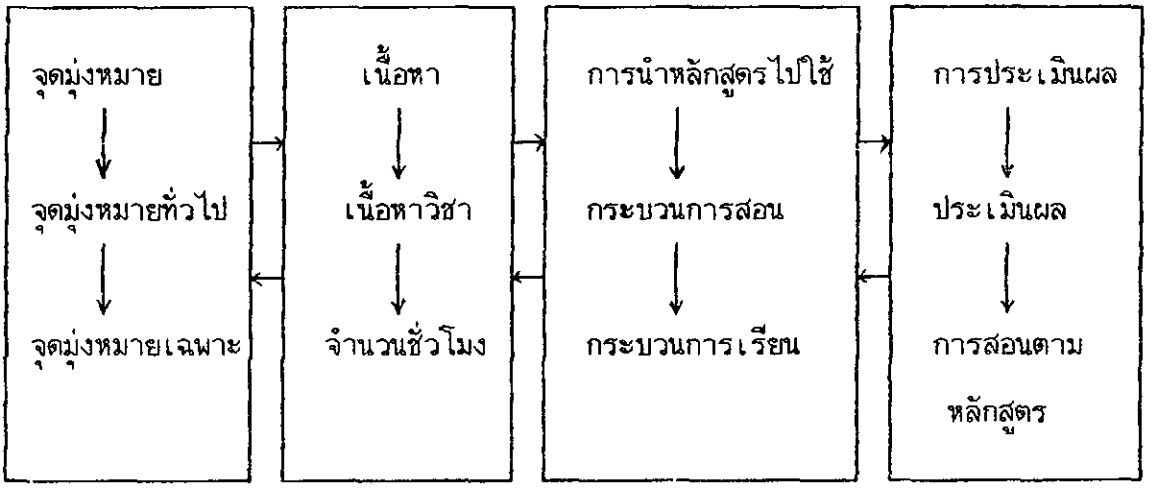

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิองค์ประกอบของหลักสูตร (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 10)

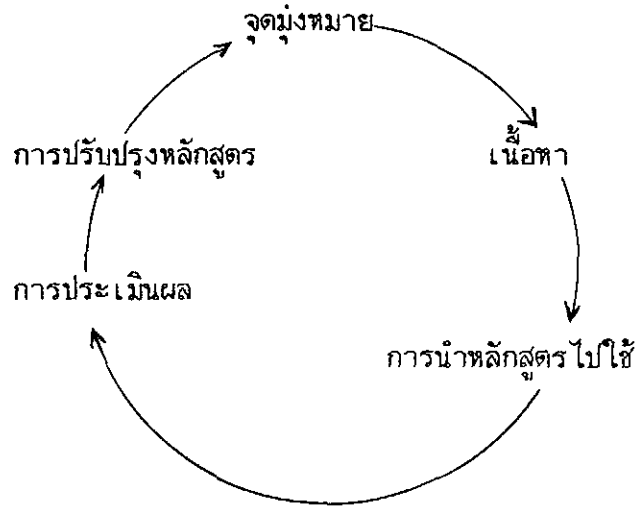

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิวัฏจักรองค์ประกอบของหลักสูตร

จากองค์ประกอบจะเห็นว่าในขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปใช้นั้นก็คือ การนำหลักสูตรไปปฏิบัตินั่นเอง ครักจ์ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2529 : 11 ; อ้างอิงมาจาก Krug. 1957 : 3) ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่าเป็นวิธีการสอนต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นหรือถูกใช้โดยโรงเรียนด้วยการจัดประสบการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ เพื่อที่จะนำไปสู่ความมุ่งหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์และจากความหมายของหลักสูตรที่กล่าวมาแล้วข้างต้น หลักสูตรจะเป็นการรวมขบวนการต่าง ๆ ไว้ด้วยกันนั่นคือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล ซึ่งขบวนการดังกล่าวก็คือขบวนการของการสอน

ฉะนั้นหลักสูตรที่ดีจึงควรให้สนองหรือสอดคล้องกับกฎหมายของบ้านเมือง มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความสนใจ ตามความสามารถ และควรจะมีลักษณะที่ต่อเนื่องกันในระดับชั้นนั้น ๆ

นอกจากนั้น หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะทั่ว ๆ ไป ในการนำไปปฏิบัติดังนี้

1. หลักสูตรจึงต้องแสดงให้ครูทราบว่าจะให้สอนเรื่องอะไร ในชั้นเรียนระดับไหน หลักสูตรจึงต้องมีทั้งประมวลการสอนและโครงการสอนประกอบเข้าด้วยกัน

2. หลักสูตรต้องแสดงเค้าโครงหรือเนื้อหาวิชาในแต่ละระดับชั้น รวมทั้งจุดหมายของการสอนวิชาต่าง ๆ

3. กำหนดเวลาที่ครูจะใช้สำหรับการสอนวิชานั้น ๆ ด้วยว่าจะใช้เวลานานเท่าไรในแต่ละชั้น

4. ในหลักสูตรควรมีเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถสอนได้ไม่ยากนัก สามารถไปศึกษาค้นคว้าเองได้ และมีข้อเสนอแนะในเนื้อหาต่าง ๆ เช่น วิธีสอน วิธีดำเนินการสอน อุปกรณ์และแบบเรียน

5. ให้ข้อเสนอแนะในการวัดผล

6. หลักสูตรควรมีความทันสมัย เพราะการจัดสร้างหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตรในแต่ละครั้งต้องใช้เวลา กำลังคน และสิ่งอื่น ๆ ประกอบกันด้วยหลายสิ่ง มีความสิ้นเปลืองหลายประการ หลักสูตรที่ทันสมัยจึงควรมีคุณสมบัติในการช่วยแก้ปัญหาในปัจจุบันได้ มีความทันต่อเหตุการณ์ และมีความยืดหยุ่นพอสมควร

จากองค์ประกอบของหลักสูตร จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ดีของหลักสูตรจะต้องเป็นเครื่องมือที่ทำให้การศึกษาบรรลุตามความมุ่งหมาย มีการเปลี่ยนแปลงโดยมีพัฒนาการที่เป็นไปอย่างช้า ๆ ใช้ระยะเวลานาน หลักสูตรเป็นของประชาชนไม่ใช่ของนักการศึกษา เพราะประชาชนเป็นผู้ที่มีอยู่ในสังคมส่วนใหญ่ ไม่ใช่มีแต่นักการศึกษากลุ่มเดียว การสร้างหลักสูตรจึงต้องสนองตอบต่อความต้องการของสังคม ตามหลักการหรืออุดมคติจริง ๆ แล้ว หลักสูตรของโรงเรียนแต่ละแห่งไม่ควรเหมือนกัน แต่อาจมีบางส่วนที่เหมือนกันได้ เช่น อาจกำหนดวิชาแกนหรือวิชาเฉพาะที่เหมือนกัน อาจกำหนดวิชาของแต่ละภาคของประเทศเหมือนกัน เป็นต้น สุดท้ายคือ ต้องมีการประเมินผลหลักสูตรโดยการทดลองใช้เสียก่อน และผลจากการทดลองใช้หลักสูตรควรจะสามารถชี้ให้เห็นถึงจุดดีและจุดบกพร่องของหลักสูตรด้วย เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีที่สุด ก่อนนำออกมาใช้จริง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2529 : 12) ได้กล่าวไว้ว่า สำหรับวิชาพลศึกษานั้น ถือว่าเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง จึงจำเป็นต้องมีการจัดทำหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับว่าการเล่นกีฬานั้นคือเครื่องมืออย่างหนึ่งของการศึกษา นักเรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเอง (learning by doing) หลักสูตรวิชาพลศึกษาที่ดีจึงควรมีลักษณะกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนและสามารถใช้ในโรงเรียนได้จริง ๆ
2. จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน
3. ส่งเสริมความคิดของการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยนำมาใช้ในวิชาพลศึกษา
4. แสดงถึงความเข้าใจในธรรมชาติของสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคล
5. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ ความสามารถในการประกอบอาชีพ การเป็นพลเมืองดี การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีศีลธรรมจรรยา
6. จัดรวบรวมโปรแกรมต่าง ๆ ไว้ด้วยกันเพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้ (Transfer) จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง

3. <u>ความสำคัญของการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร</u>

การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ใช้คำหลายคำแทนความหมายของการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร เช่นคำว่า การวางแผนหลักสูตร (Curriculum Planning) การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) การสร้างหลักสูตร (Curriculum Construction) การปรับปรุงหลักสูตร (Curriculum Improvement) การทบทวนหลักสูตร (Curriculum Revision) คำต่าง ๆ ดังกล่าวได้นำมาใช้ในลักษณะของความหมายที่คล้ายคลึงกัน และสับเปลี่ยนแทนกันได้ ทั้งนี้แล้วแต่จะเลือกเน้นประเด็นสำคัญ ณ จุดใด เช่นคำว่า การพัฒนาหลักสูตร ก็จะใช้ในความหมายที่กว้างและครอบคลุมทุกขั้นตอนของการจัดทำหรือการวางแผนหลักสูตร การสร้าง

หลักสูตรต่างกันกับคำว่าการปรับปรุงหลักสูตร เพราะการปรับปรุงหลักสูตรนั้นหมายถึงเฉพาะการปรับปรุงจุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผลมากกว่าจะหมายถึงการปรับปรุงกระบวนการวางแผนหรือการพัฒนาหลักสูตร

วิชัย ดิสสระ (2533 : 34 - 35) การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ ๆ อยู่ 3 ประการคือ

1. การพิจารณาและการกำหนดเป้าหมายเบื้องต้น ที่สำคัญของหลักสูตรว่าหลักสูตรที่จัดทำนั้นมีเป้าหมายเพื่ออะไร ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนย่อยของหลักสูตรนั้น ๆ อย่างชัดเจน

2. การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและวัสดุประกอบการเรียนการสอน การเลือกเนื้อหาสาระเพื่อการอ่าน การเขียน การทำแบบฝึกหัด หัวข้อสำหรับการอภิปราย กิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน

3. การกำหนดระบบการจัดวัสดุอุปกรณ์และการจัดการเรียนการสอน ตลอดทั้งการทดลองที่เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชาและแต่ละชั้นเรียน

บางครั้งเราจะพบว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมต่าง ๆ เข้าด้วยกันจนเป็นระบบที่สามารถปฏิบัติได้และถ้าหากหลักสูตรมุ่งที่จะกำหนดสำหรับผู้เรียนหลายกลุ่มหลายประเภทโดยใช้วิธีต่าง ๆ และก็ในโอกาสต่าง ๆ กันแล้ว นักพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงภูมิหลังขององค์ประกอบต่าง ๆ อย่างละเอียดและรอบคอบก่อนจะตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง และเมื่อตัดสินใจเลือกแล้วก็ต้องคำนึงถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสิ่งอื่น ๆ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญของการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าว กรมวิชาการจึงได้ดำเนินงานปรับปรุงหลักสูตรทั้งประถมและมัธยมศึกษาตามขั้นตอนต่อไปนี้ (เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร. ม.ป.ป. : 6 - 7)

1. เตรียมการก่อนปรับปรุงหลักสูตร

ทำการสังเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตร (Meta Analysis) ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้มีผู้ทำตั้งแต่เริ่มใช้หลักสูตรปัจจุบันเป็นต้นมา เพื่อสรุปภาพรวมของหลักสูตรจากการประเมิน 3 ด้านคือ โครงสร้างของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และองค์ประกอบที่สนับสนุนการใช้หลักสูตร ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนและครอบคลุม สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งในการปรับปรุงหลักสูตร ในการนี้กรมวิชาการได้ทำการรวบรวมเอกสารที่เป็นผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทั้งหมดที่จัดทำในปี พ.ศ. 2522 - 2531 เอกสารที่เป็นบทความและข้อคิดเห็นจากสื่อมวลชน ผลการศึกษาโดยสรุปพบว่า หลักสูตรประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยส่วนรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ แต่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในรายละเอียดบางเรื่องเกี่ยวกับตัวหลักสูตร (หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และเนื้อหา) การบริหารหลักสูตร การสอน ผลการใช้หลักสูตร การวัดและการประเมินผลสมรรถภาพครู สื่อการเรียนการสอน การนิเทศ ตลอดจนผู้ปกครองและชุมชน

2. ปฏิบัติการปรับปรุงหลักสูตร

ผลจากการตรวจสอบคุณภาพของนักเรียน ข้อคิดเห็นและข้อวิจารณ์จากสื่อมวลชน การเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นโยบายในการจัดและการพัฒนาการศึกษา และจากแนวโน้มของหลักสูตรที่ควรจะเป็น ตลอดจนผลจากการสังเคราะห์ผลงานการประเมินหลักสูตรทั่วประเทศ กรมวิชาการจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรในชั้นต้นทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายเฉพาะในส่วนที่เป็นตัวหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยหลักการ จุดหมาย โครงสร้างและเนื้อหา ส่วนองค์ประกอบหลักสูตรอีก 2 ด้าน คือการใช้หลักสูตรและองค์ประกอบที่จะสนับสนุนนั้นจะดำเนินการในลำดับต่อไป

3. ขั้นตอนที่จะดำเนินการต่อไป

ภายหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว กรมวิชาการจะดำเนินการปรับปรุงองค์ประกอบของหลักสูตรในด้านอื่น ๆ เป็นลำดับต่อไป ในเรื่องต่อไปนี้

3.1 ปรับปรุงระเบียบการประเมินผลการเรียนและคู่มือการประเมินผล

3.2 ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนและคู่มือการสอน

3.3 จัดทำสื่อเพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้หลักสูตร

3.4 ทดลองใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุงในโรงเรียนร่วมพัฒนาของกรมวิชาการ ในปีการศึกษา 2533 จำนวน 500 โรง

3.5 ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฉบับปรับปรุงภายหลังการทดลองใช้

3.6 เสนอกระทรวงฯ เพื่อประกาศใช้หลักสูตรในปี พ.ศ. 2534

4. <u>หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)</u>

กรมวิชาการ (2535 : 1 - 4) ได้กำหนดหลักการ จุดหมายโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไว้ดังนี้คือ

<u>หลักการ</u>

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มีหลักการดังนี้

1. เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง

2. เป็นการศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพหรือการศึกษาต่อ

3. เป็นการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและประเทศชาติ

จุดมุ่งหมาย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม

ในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้ จะต้องมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญและทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ

2. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาและเสริมสร้างสุขภาพอนามัยของตนเองและชุมชน

3. สามารถวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน และเลือกแนวทางแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ

4. มีความภูมิใจในความเป็นไทย สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นตามความสามารถของตน

5. มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างและปรับปรุงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความเจริญแก่ตนเองและชุมชน

6. มีทรรศนะที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีนิสัยรักการทำงาน และมีความสามารถในการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของตนเอง

7. มีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพ มีความสามารถในการจัดการ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

8. เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในชุมชน สามารถเสนอแนวทางพัฒนาชุมชน ภูมิใจในการปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และเสริมสร้างสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตน

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบต่อสัปดาห์ต่อภาค								
	ม.1			ม.2			ม.3		
	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี
	แกน	เลือก		แกน	เลือก		แกน	เลือก	
1. ภาษา									
1.1 ภาษาไทย	4	–		4	–		4	–	
1.2 ภาษาต่างประเทศ	–	–		–	–		–	–	
2. วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์									
2.1 วิทยาศาสตร์	3	–		3	–		3	–	
2.2 คณิตศาสตร์	3	–		3	–		–	–	
3. สังคมศึกษา	2	2		2	2		2	2	
4. พัฒนาบุคลิกภาพ			10			10			13
4.1 พลานามัย	1	2		1	2		1	2	
4.2 ศิลปศึกษา	1	–		1	–		1	–	

194290

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบต่อสัปดาห์ต่อภาค								
	ม.1			ม.2			ม.3		
	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี
	แกน	เลือก		แกน	เลือก		แกน	เลือก	
5. การงานและอาชีพ									
5.1 การงาน	-	2		-	2		-	2	
5.2 อาชีพ	-	-		-	-		-	-	
รวม	14	6	10	14	6	10	11	6	13
	30			30			30		

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบต่อสัปดาห์ต่อภาค								
	ม.1			ม.2			ม.3		
	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี
	แกน	เลือก		แกน	เลือก		แกน	เลือก	
กิจกรรม									
1. กิจกรรมตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ									
1.1 กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี หรือยุวกาชาดหรือผู้บำเพ็ญประโยชน์		1			1			1	
1.2 กิจกรรมอื่น ๆ		1			1			1	

ตาราง 1 (ต่อ)

กลุ่มวิชา	จำนวนคาบต่อสัปดาห์ต่อภาค								
	ม.1			ม.2			ม.3		
	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี	บังคับ		เลือกเสรี
	แกน	เลือก		แกน	เลือก		แกน	เลือก	
2. กิจกรรมแนะแนว หรือ กิจกรรมแก้ปัญหา หรือ กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้		1			1			1	
3. กิจกรรมอิสระของผู้เรียน		2			2			1	
รวมทั้งหมด	35			35			35		

กรมวิชาการ (2535 : 63 - 65) ได้กำหนดจุดประสงค์ โครงสร้างวิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก วิชาเลือกเสรีของวิชาพลานามัยในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

จุดประสงค์

1. เพื่อให้มีทักษะการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพ

2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางกายและจิต สุขภาพและสวัสดิภาพ

3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูแลสุขภาพ และสวัสดิภาพ

4. เพื่อให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีสุขนิสัยที่ดี

โครงสร้าง

วิชาบังคับ

วิชาบังคับแกน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พ 101 พลานามัย 1	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 102 พลานามัย 2	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

พ 203 พลานามัย 3	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 204 พลานามัย 4	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

พ 305 พลานามัย 5	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 306 พลานามัย 6	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

วิชาเลือก

วิชาสุขศึกษา

พ 011	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 012	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 013	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 014	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 015	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 016	สุขศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

วิชาพลศึกษา

พ 021	พลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 022	พลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 023	พลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 024	พลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 025	พลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 026	พลศึกษา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

วิชาเลือกเสรี

พ 107	โรคติดต่อสิ่งที่สำคัญในสถานการณ์ปัจจุบัน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 018	ปัญหาสุขภาพที่สำคัญที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมและการประกอบอาชีพในปัจจุบัน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

วิชาเลือกเสรี

พ 027·	ยิมนาสติก	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 028	กรีฑา	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 029	เทเบิลเทนนิส	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0210	แบดมินตัน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0211	เทนนิส	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0212	ว่ายน้ำ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0213	บาสเกตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0214	วอลเลย์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0215	ตะกร้อ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0217	เซปักตะกร้อ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0218	ดาบสองมือ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0219	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0220	กายบริหารประกอบดนตรี	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0221	แอโรบิกดานซ์	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0222	กีฬาพื้นฐานกาย	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0223	ฟลอร์เอกเซอร์ไซส์	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0224	กระบี่	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0225	ศิลปะป้องกันตัว	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0226	แฮนด์บอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0227	จักรยาน	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน
พ 0228	เนตบอล	1 คาบ/สัปดาห์/ภาค	0.5 หน่วยการเรียน

การขยายโอกาสทางการศึกษา

ความหมายของโอกาสทางการศึกษา

นับแต่โคลแมน (Cloeman. 1966 : 20) ได้จุดชนวนความคิดเรื่องความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขึ้นในปี 1966 เป็นต้นมา นักวิชาการก็ได้ถกเถียงกันเป็นอย่างมาก โอกาสทางการศึกษา คืออะไร จะตีความหมายว่ากระไรได้บ้าง เก้าปีหลังจากที่ได้เสนอผลงานวิจัยเรื่องความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาในอเมริกา โคลแมนได้พยายามได้ให้คำสรุปของความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาว่า เป็นการให้การศึกษาแก่เด็กทั่วไปในระดับที่สามารถจะลดความเหลื่อมล้ำซึ่งเป็นผลมาจากสภาพทางบ้านของเด็ก และจะมีผลกระทบต่อชีวิตและการประกอบอาชีพของเด็กในอนาคต

นิยามของ โคลแมน อาจไม่แจ่มแจ้งนักแต่ก็เน้นประเด็นที่นักวิชาการยอมรับกันแล้วว่า "โอกาส" ที่คนต้องการ คือโอกาสสำหรับชีวิตอนาคตเมื่อเด็กเติบโตขึ้น นั่นเป็นภาพการณ์ในระยะยาวโดยหน้าที่ของนักการศึกษา ประเด็นที่เราจำต้องย้อนกลับมาดู คือหน้าที่และบทบาทของระบบโรงเรียนที่จะเอื้อต่อ "โอกาส" นี้ หรืออีกนัยหนึ่งคือ ประเด็นที่เป็นปัญหาเฉพาะหน้าสำหรับระดับมัธยมศึกษา ปัญหาอันนี้แยกได้เป็น 2 ประการ ประการแรกคือ การมีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับนี้ ซึ่งไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับต่อไปแล้ว แต่เป็นการเตรียมคุณสมบัติของเด็กเพื่อออกไปสู่ตลาดแรงงาน หรือการศึกษาชั้นสูงขึ้นไป ประการที่สองคือ การมีโอกาสได้พัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ในระหว่างที่อยู่ในระบบการศึกษาระดับมัธยมโอกาสทางการศึกษาสองประการนี้ เป็นที่มาของโครงการวิจัย 2 เรื่อง คือ โอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับองค์ประกอบบางประการที่อิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งดำเนินการวิจัยไปพร้อมกัน

การตีความหมายของไทย จึงจำกัดวงของโอกาสทางการศึกษาไปที่โอกาสการเข้าศึกษาต่อแต่ประการเดียว โบว์แมน ได้วิเคราะห์โอกาสการเข้ารับการศึกษา โดยให้ความหมายละเอียดลงไปอีกดังนี้ (Bowman. 1966 : 76)

1. ให้เด็กได้ข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการเลือกโรงเรียน ตลอดจนการเลือกว่าจะเรียนต่อ หรือจะทำงานเมื่อไหร่ และอย่างไร

2. การขจัดความแตกต่างในเรื่องความสามารถ ทั้งที่เด็กได้รับจากพันธุกรรม หรือจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน

3. การมีเงินค่าใช้จ่ายสำหรับเรียนหนังสือ

<u>นโยบายและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขยายโอกาสทางการศึกษา</u>

1. นโยบายของรัฐบาล

รัฐบาลแต่ละสมัย ได้กำหนดนโยบายด้านการขยายโอกาสทางการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันพุธที่ 27 สิงหาคม 2529 ว่าจะจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ดังนี้ คือ ระดับก่อนประถมศึกษาจะขยายการศึกษาระดับอนุบาลในชนบท ระดับมัธยมศึกษา จะสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาให้มากขึ้น อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาจะให้ความสำคัญในการผลิตบุคลากรให้ตรงกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ และตลาดแรงงานรวมทั้งสอดคล้องกับทรัพยากรและสภาพท้องถิ่น สำหรับการฝึกหัดครูจะผลิตครูที่มีคุณภาพและคุณธรรม

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 สิงหาคม 2531 ว่าจะเร่งจัดการส่งเสริมการอนุบาลชนบท การขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาโดยจะจัดควบคู่ไปกับการศึกษาภาคบังคับและการเตรียมพื้นฐานอาชีพให้แก่นักเรียนทุกระดับเพื่อแก้ปัญหาการว่างงานตลอดจนส่งเสริมศีลธรรม จริยธรรมและวินัยของนักเรียนและคนในชาติเป็นพิเศษ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันพุธที่ 9 มกราคม 2534 ว่า รัฐบาลมุ่งให้ความสำคัญต่อการเร่งขยายโอกาสการศึกษา เพื่อเป็นฐานการขยายการศึกษาภาคบังคับ จาก 6 ปี เป็น 9 ปี ตลอดทั้งปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นควบคู่ไปกับให้มีการเพิ่มพูนความรู้ผ่านระบบสื่อสารมวลชนต่าง ๆ

นายอานันท์ ปันยารชุน แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 4 เมษายน 2534 ว่าจะเร่งขยายโอกาสและบริการทางการศึกษา ทั้งในและนอกระบบให้กว้างขวางและทั่วถึง เพื่อยกระดับการศึกษาพื้นฐานให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างต่ำ รวมทั้งขยายการศึกษาปฐมวัยในชนบทเพิ่มขึ้น

2. นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

เพื่อให้การขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการในส่วนภูมิภาคดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงขอให้คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการในการขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัด โดยผ่านการพิจารณาความเห็นชอบจากคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด เพื่ออนุมัติให้ดำเนินการ

2. ให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้เด็กและเยาวชนเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการร่วมกัน

3. พิจารณาจัดทำเกณฑ์การตั้งโรงเรียนและหรือการคัดเลือกโรงเรียนเข้าโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการการขยายโอกาสทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนในโครงการนำร่องฯ และการเปิดโรงเรียนสาขาหรือการจัดตั้งโรงเรียนเปิดใหม่ เป็นต้น

4. จัดทำการแบ่งเขตบริการรับนักเรียนของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

5. จัดทำข้อมูลสถิติของการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดโดยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. การนิเทศการศึกษา ให้คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด มอบให้ศึกษานิเทศก์ของกรมสามัญศึกษา ที่ประจำจังหวัด หรือกลุ่มโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรร่วมพัฒนาศึกษานิเทศก์ของ สปช. และขอความร่วมมือศึกษานิเทศก์ประจำเขตให้ผู้นิเทศก์

7. ดำเนินการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้งรายงานการติดตามผลและการประเมินผลหลังจากสิ้นงวดเงินงบประมาณทั้ง 3 งวด ภายหลังสิ้นงวด 15 วัน

8. ดำเนินการประสานงานการใช้ทรัพยากรของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกัน ได้แก่ ด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เป็นต้น โดยให้ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการด้วย

3. มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการขยายโอกาสทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 5 - 10) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เล็งเห็นความสำคัญและตระหนักว่าการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สูงขึ้นเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาประเทศและเป็นภารกิจสำคัญที่จะต้องเร่งดำเนินการจึงกำหนดให้ดำเนินงานขยายโอกาสทางการศึกษาภายใต้โครงการ "นำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับ" โดยเปิดชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) 119 โรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ส่วนในปีการศึกษา 2534 เปิดดำเนินการใน 97 โรงเรียน รวม 216 โรงเรียน ซึ่งการดำเนินงานโครงการดังกล่าว เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ในการประชุม เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 ลงมติเห็นชอบด้วยในหลักการตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ คือ

1. ให้ขยายการศึกษาภาคบังคับต่ออีก 3 ปี โดยการประกาศในท้องที่ที่มีความพร้อมเป็นปี ๆ ไป ทั้งนี้โดยให้มีการแก้ไขแผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

2. ในระยะที่ดำเนินการแก้ไข แผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติดำเนินการ โครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษา โดยยังไม่บังคับต่อไปอีก 3 ปี โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถใช้งบประมาณที่ได้รับตามปกติได้ และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้ในพื้นที่เขตชนบทซึ่งการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษามีอัตราค่อนข้างต่ำ เนื่องจากความยากจนของผู้ปกครองให้พิจารณาสิ่งจูงใจให้ผู้ปกครองส่งผู้อยู่ในปกครองของตนเรียนต่อ ในรูปค่าชดเชยลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

จากการประเมินผลการดำเนินงานโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สรุปได้ว่าเป็นการดำเนินงานที่ช่วยให้ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาได้มีโอกาสเรียนสูงขึ้น ประชาชนให้การสนับสนุนและเรียกร้องให้เปิดโรงเรียนเพิ่มขึ้น ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ โดย ศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และนายสมชัย วุฒิปรีชา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายเร่งการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างทั่วถึง จึงได้มอบให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเปิดทำการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดเพิ่มขึ้นอีก 1,150 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2534 อีกทั้งมีนโยบายที่จะเปิดเพิ่มอีกปีละ 1,000 โรงเรียน จนครบ 4,200 โรงเรียน ในปี 2537 ภายใต้โครงการ "ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน" การดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายเร่งรัดการขยายโอกาสทางการศึกษาดังกล่าว เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีคราวประชุมเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2534 และลงมติว่า

1. เห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดำเนินงานการขยายโอกาสทางการศึกษา สู่ส่วนภูมิภาคในลักษณะของการกระจายอย่างทั่วถึงได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1.1 ให้เปิดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีอยู่แล้วและมีห้องเรียนเพียงพอโดยไม่ต้องจัดสร้างโรงเรียนขึ้นใหม่ และไม่มีโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา ตั้งอยู่แล้วในท้องที่นั้น

1.2 ให้เปิดการเรียนการสอนได้ในโรงเรียนที่มีบุคลากรผู้สอนเพียงพอ

1.3 ให้เปิดการเรียนการสอนได้โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน แต่ให้ตั้งงบประมาณอุดหนุนนักเรียน เป็นรายหัวให้ครอบคลุมค่าแบบเรียนเพื่อให้ยืมเรียน ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดความแตกต่างระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษามัธยมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา

2. สำหรับงบประมาณดำเนินการตามข้อ 1 ให้กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับสำนักงานงบประมาณรับไปพิจารณาในรายละเอียดร่วมกัน

3. ให้กระทรวงศึกษาธิการ

3.1 รับข้อสังเกตของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแนวนโยบายไปดำเนินการ

3.2 เน้นการดำเนินงานในพื้นที่ชนบทยากจน และพื้นที่ที่มีประชากรประกอบอาชีพหญิงบริการพิเศษเป็นจำนวนมากเป็นอันดับแรก

3.3 ดำเนินการให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาในระบบมัธยมศึกษาให้มากยิ่งขึ้น โดยกระทรวงศึกษาธิการต้องควบคุมมาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำงบประมาณมาใช้ในพื้นที่ชนบทยากจนได้มากยิ่งขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

โคเกอร์ (Coker. 1972 : 1484) ได้ทำการสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมลรัฐหลุยเซียน่า โดยส่งแบบสอบถามไปยังครู

พลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมา แต่ยังขาดผู้ทำงานด้านนี้รวมทั้งการวางแผนสำหรับผู้สอนพลศึกษาได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนพลศึกษาอย่างดี แต่การสอนพลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

ไฮน์ (Hein. 1972 : 2149) ได้ทำการสำรวจการจัดโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนของมลรัฐฮาวาย โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมือง และนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

พอร์เทลา ซัวเรซ (Portela - Suarez. 1974 : 5908) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศเปอร์โต ริโก ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษา ที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงและสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย จำนวนนักเรียนไม่แน่นอนในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะจัดการพลศึกษาให้แก่นักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่าที่สุด

สเปนเซอร์ (Spencer. 1974 : 3496) ได้ศึกษาเรื่อง สถานภาพของการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐเซาท์ดาโกต้า โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลของสถานภาพของวิชาพลศึกษาที่เลือกโดยโรงเรียนมัธยมในรัฐเซาท์ดาโกต้า ในปีการศึกษา 1973 - 1974 โดยใช้คอมพิวเตอร์ทดสอบหาค่าที (T-test) ในการคำนวณจากแบบสำรวจของ ลาพอร์ต (Laporte Score Card) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐเซาท์ดาโกต้า จำนวน 27 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า

1. 7 % ของโรงเรียนมีการเรียนด้านทฤษฎี โดยมีจุดมุ่งหมายหลักที่แน่นอนไว้ในแต่ละชั้น

2. 37 % ของโรงเรียนได้จัดโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทั้งชายและหญิง

3. แผนการเรียนสุขวิทยาสมัยใหม่จัดขึ้นในโรงเรียนประมาณ 18 %

4. เกือบ 60 % ของโรงเรียนทั้งหมดไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนอย่างเพียงพอ

5. 37 % ของโรงเรียนทั้งหมด สามารถจัดอุปกรณ์เพื่อโปรแกรมบันทนาการได้

6. เกือบทุกโรงเรียนมีการจัดโปรแกรมการสอนว่ายน้ำในภาคฤดูร้อน

7. มีโรงเรียนเพิ่ม 25 % เท่านั้นที่ได้เตรียมโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน

8. นักเรียนในโรงเรียนเล็ก ๆ ไม่มีโอกาสในการเข้าร่วมในโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นโดยส่วนรวม เนื่องจากขาดงบประมาณ

3 ย เบสต์แมน (Bestman. 1975 : 6495) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสหพันธ์แห่งเมืองอานาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงผลของคุณภาพและประโยชน์ในปัจจุบันของโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสหพันธ์เมืองอานาไฮม์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยการใช้แบบสำรวจของ เนลสัน (Heilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้ทำการสอนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม และปรับปรุงการสอนให้ดีเสมอ

2. โดยทั่ว ๆ ไป ครูผู้สอนพลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่น ๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพและอุปนิสัย

3. ในด้านโปรแกรมการสอน ครูพลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน

4. สถานที่ และอุปกรณ์ มีอยู่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม

5. ครูพลศึกษามีชั่วโมงการสอนมากเกินไป

6. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลักเท่านั้น โปรแกรมอื่น ๆ แทบจะไม่มีการจัดเลย

เฮนสลีย์ (Hensley. 1975 : 765) ได้ศึกษาเรื่องสถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของมลรัฐเทนเนสซี่ เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติของผู้บริหารและครูที่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา กับผู้บริหารและครูที่ไม่มีความรู้และความเข้าใจในโปรแกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ ถามผู้บริหารและการดำเนินการบริหาร การจัดชั้นเรียนและโปรแกรมการสอน ครูผู้สอนอุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เทคนิค และวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของผู้บริหารที่มีความเข้าใจ และไม่เข้าใจโปรแกรมพลศึกษา และมีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

อมันด์สัน (Amundson. 1977 : 151) ได้ทำการศึกษาเรื่องโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อที่จะศึกษาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาว่า ความเหมาะสมพอที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไปในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เพื่อเป็นการทบทวน และปรับปรุงโครงร่างของหลักสูตรให้เหมาะสมที่จะนำไปศึกษาต่อในระดับสูง ในการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลในหัวข้อเรื่องต่อไปนี้ ภูมิหลัง ความมุ่งหมาย การจัดการดำเนินการ การเป็นผู้นำ ด้านงบประมาณ แนวโน้มในอนาคต และการเตรียมตัวของครูผู้สอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ รัฐ สมาคมพลศึกษาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในแคลิฟอร์เนีย มีความคล้ายคลึงกัน

2. ความต้องการ และความคิดเห็นของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษามีความต้องการทางด้านพลศึกษาตรงกับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

3. ความมุ่งหมายของหลักสูตรของโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยตรงกับความมุ่งหมายของรัฐ

4. ความมุ่งหมายของการเรียนการสอนมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้เน้นถึงความสำคัญและสิ่งต่าง ๆ เหมือนกับการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา

นันทอกมาห์ (Nantogmah. 1980 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง โปรแกรมพลศึกษาที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐไอโอวา ที่เป็นที่ต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และได้รับการเสนอแนะโดยคณาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในรัฐไอโอวา โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 272 คน และคณาจารย์ จำนวน 48 คน

ผลการวิจัยพบว่า

กิจกรรมที่จัดมากในโรงเรียน คือ วอลเล่ย์บอล ซอฟท์บอล และบาสเกตบอล กิจกรรมที่นักเรียนต้องการที่จะเน้น คือ วอลเล่ย์บอล ซอฟท์บอลและเทนนิส กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ในวิทยาลัย คือ การวิ่งออกกำลังกาย ยิมนาสติก ว่ายน้ำ เบสบอล และแบดมินตัน นักเรียนชอบกีฬาที่เป็นทีมมากกว่ากิจกรรมแบบอื่น ๆ ส่วนคณาจารย์ของวิทยาลัยต่าง ๆ สนับสนุนกีฬาที่เล่นประเภทบุคคลคู่มากกว่ากีฬาที่เล่นเป็นทีม ทั้งนักเรียนและคณาจารย์มีความเห็นว่าโปรแกรมพลศึกษาที่บังคับเรียนควรจัดให้มีในระดับ 9 และ 10 นักเรียนชอบให้ใช้แผนการเรียนแบบบังคับในชั้น 11 และแบบเลือกเสรีในชั้น 12 ส่วนอาจารย์ในวิทยาลัยสนับสนุนให้ใช้แผนการเรียนบังคับเลือก ในชั้น 11 และ 12

วิลค์ (Wilke. 1983 : 2278 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่องอนาคตของโครงสร้างโดยทั่ว ๆ ไปของโปรแกรมพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามวิธีการศึกษาแบบเดลไฟ โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโครงการพลศึกษา 100 คน ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยทั่วอเมริกาที่มีนักศึกษาไม่ต่ำกว่า 500 คน

ผลการวิจัยพบว่า

ควรจะมีการเน้นให้มากขึ้นในแต่ละภาคเรียนเกี่ยวกับสมรรถภาพการไหลเวียนโลหิตด้านโภชนาการและการควบคุมน้ำหนัก ผู้บริหารตระหนักถึงคุณค่าของกิจกรรมทางพลศึกษาและควรจะคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษาในแต่ละโปรแกรม ควรจะจัดวิชาพลศึกษาสอดแทรกการศึกษาทั่วไป กิจกรรมควรเน้นกิจกรรมเพื่อชีวิตมากกว่าการเล่นเป็นทีม ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

สรุปการวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ส่วนใหญ่ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาในต่างประเทศพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงมากขึ้น แต่ยังขาดครูผู้สอนพลศึกษาที่วุฒิทางพลศึกษา จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จึงทำให้ครูสอนไม่ตรงตามกำหนดเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรอย่างแน่นอน ประกอบกับขาดตำราและคู่มือในการสอน ขาดอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก สถานที่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี ไม่มีความเข้าใจในเนื้อหารายวิชาโปรแกรมพลศึกษา ทำให้มีความแตกต่างกันระหว่างทัศนคติของครูพลศึกษากับครูประจำชั้นเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษา

การวิจัยภายในประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ วิชยสุนทร (2527 : 149) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2526 จำนวน 449 คน ซึ่งใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากโรงเรียนต่าง ๆ 24 เขต โดยจำแนกขนาดโรงเรียนออกเป็น ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ แล้วใช้จำนวน 50 % ของโรงเรียนแต่ละขนาดในแต่เขตและได้แบบสอบถามคืน 449 ฉบับคิดเป็น 100 เปอร์เซนต์

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม 1 ชุด ถามศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษา เป็นแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of Varience)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัญหาการสอนพลศึกษาที่ครูส่วนใหญ่พบคือ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ

3. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรมและนิเทศการสอนเพิ่มขึ้น ต้องการความช่วยเหลือทางด้านปรับปรุงวิธีสอน การจัดกิจกรรมการสอน อุปกรณ์การสอน และเอกสารหลักสูตร ต้องการให้มีการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร ในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

วาสนา มั่งคั่ง (2527 : 151) ได้ศึกษา ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 ทั้ง 7 จังหวัด ๆ ละ 20 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 140 โรงเรียน วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

2. ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน

3. กิจกรรมพลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล แฮร์บอล กรีฑา และกิจกรรมที่มีปัญหาต่อการสอนมาก คือ ยิมนาสติกพื้นฐาน

4. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดที่เก็บอุปกรณ์ และการจัดซ่อมอุปกรณ์ทางพลศึกษา

5. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดสถานที่อำนวยความสะดวกในการชำระล้างร่างกาย และน้ำใช้

6. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย

7. สภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนเป็นปัญหาในการเรียนการสอนพลศึกษา

8. โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้ศึกษานิเทศก์พลศึกษาช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสาร คู่มือ และความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐานและโปรแกรมประเมินผลนักเรียนในโรงเรียน

ทรงเดช เสมอคำ (2528 : 79) ได้ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 7 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครูพลศึกษา ในเขตการศึกษา 7 จำนวน 14 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 138 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ที่มีปัญหามากที่สุดคือ ครูต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ และปัญหาน้อยที่สุดคือ สุขภาพของครูผู้สอนและขาดวุฒิทางพลศึกษา

2. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนที่มีปัญหาปานกลางคือ ขาดการแนะนำจากศึกษานิเทศก์พลศึกษา และไม่ได้เข้ารับการอบรมในเรื่องเทคนิค และการสอนแนวใหม่ที่เปลี่ยนแปลงส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ผู้บริหารบังคับให้สอนเฉพาะกีฬาที่ส่งเข้าทำการแข่งขัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ที่มีปัญหามากคือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและที่อาบน้ำของครูและนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ไม่มีห้องปฐมพยาบาลในโรงเรียน

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารที่มีปัญหาปานกลางคือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์มีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ ครูพลศึกษาไม่จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและไม่สามารถที่จะร่วมงานกับครูในสาขาวิชาอื่นได้

5. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

6. ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน

7. ครูพลศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

บุญชัย ทันสมัย (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร จำนวน 143 คน หัวหน้าหมวดพลานามัย จำนวน 78 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 142 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 395 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

1.1 ความเหมาะสมในการแต่งกายทั่ว ๆ ไปของครูพลศึกษา

1.2 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

1.3 ขาดสถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม ขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังจากที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม

1.4 ก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษานักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

1.5 ผู้ปกครองนักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา

1.6 ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ขาดการช่วยเหลือ ประสานงาน แนะนำ และการจัดทำเอกสารคู่มือมาบริการแก่ครูพลศึกษา

2. หัวหน้าหมวดพลานามัย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

2.1 ครูพลศึกษาขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2.2 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

2.3 ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวสำหรับนักเรียน สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และสถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม

2.4 นักเรียนมีปัญหาการทำความสะอาดร่างกายภายหลังเลิกเรียน และก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

2.5 ผู้บริหารขาดการเสริมสร้างขวัญและให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษา และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา

2.6 ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญในการจัดและการสอนวิชาพลศึกษา

2.7 ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการไปนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษาที่โรงเรียน ขาดการช่วยเหลือประสานงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการแนะนำในการเลือกใช้ตำรา เอกสาร และคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด และการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

3.1 จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป

3.2 ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว สถานที่สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในร่ม และสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียน

3.3 นักเรียนมีปัญหาเรื่องการทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียน และก่อนถึงชั่วโมงพลศึกษา นักเรียนมีปัญหาต่อการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว

3.4 ผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา และขาดการเสริมสร้างขวัญ และให้กำลังใจแก่ครูพลศึกษา

3.5 ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในวิชาพลศึกษา และไม่เห็นความสำคัญในการจัดการสอนวิชาพลศึกษา

3.6 ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการให้ความช่วยเหลือ ประสานงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการนิเทศการสอน และความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐานและโปรแกรมประเมินผลทางการศึกษา

4. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด และการสอนวิชาพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก คือ

4.1 อัตราส่วนของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสม

4.2 นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกรายวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด

4.3 ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกายภายหลังจากเลิกเรียนกิจกรรมพลศึกษาและสถานที่เพื่อใช้ในการเรียนกิจกรรมในร่ม

4.4 นักเรียนอยากเล่นมากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐาน

4.5 ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการจัดการสอนวิชาพลศึกษา และไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอนวิชาพลศึกษา

กิตติ โพธิ์ศรีสูง (2529 : 167 - 168) ได้ศึกษาปัญหาของครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หมวดวิชาพลานามัย ฉบับปี พ.ศ. 2524

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 หมวดวิชาพลานามัยด้าน

1. จุดประสงค์ของหลักสูตร
2. รายวิชาและเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
3. วิธีสอนและการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน
4. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ของครูหมวดพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 จำนวน 181 คน เป็นชาย 137 คน เป็นหญิง 44 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้น (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตามแนวทางของเบสท์ (Best) การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูหมวดวิชาพลานามัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

1.1 ครูหมวดวิชาพลานามัยที่สอนวิชาพลศึกษาเห็นว่าหลักสูตรนั้นจัดไว้อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง (2.84, 2.90 และ 2.81 ตามลำดับ)

1.2 ครูหมวดวิชาพลานามัยที่สอนวิชาสุขศึกษาเห็นว่าหลักสูตรนั้นจัดไว้อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางในโรงเรียนขนาดใหญ่ เหมาะสมในโรงเรียนขนาดกลาง และเหมาะสมปานกลางในโรงเรียนขนาดเล็ก (3.23, 3.53 และ 3.36 ตามลำดับ)

2. ความแตกต่างของความคิดเห็นของครูหมวดวิชาพลานามัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

2.1 ครูหมวดวิชาพลานามัยที่สอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูหมวดวิชาพลานามัยที่สอนวิชาสุขศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ครูหมวดวิชาพลานามัยที่สอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาน้อยกว่าครูหมวดวิชาพลานามัยที่สอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนขนาดใหญ่

3. ครูหมวดวิชาพลานามัยเพศชาย กับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพลศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนวิชาสุขศึกษาด้านรายวิชา และเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และวิชาสุขศึกษารวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. ครูหมวดวิชาพลานามัยที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่ากลุ่มมีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลสูงกว่ากลุ่ม 10 - 19 ปี ส่วนด้านอื่น ๆ และรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนวิชาสุขศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปการวิจัยภายในประเทศไทย

ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาในประเทศไทยระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา และมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนต่อจำนวนนักเรียน ปัญหาการสอนคือ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาต้องการความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์พลศึกษา ในการจัดอบรมสัมมนาเพื่อนำมาปรับปรุงวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการจัดโปรแกรมพลศึกษา

ส่วนปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ผลการวิจัยส่วนมากพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน มีปัญหามากที่สุดคือ ต้องการศึกษาต่อหรือเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ที่พบมากที่สุดก็คือ ไม่มีสถานที่อาบน้ำของครูและนักเรียน ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญในการเรียนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการช่วยเหลือ ประสานงาน แนะนำในการทำงานของครูพลศึกษา ผู้บริหารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูพลศึกษา อัตราส่วนครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียนไม่เหมาะสมกัน นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกรายวิชาพลศึกษาที่จัดเป็นวิชาเลือก เพราะต้องเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด นักเรียนอยากเล่นกีฬามากกว่าการเรียนทักษะพื้นฐาน

ผลจากการวิจัยที่ออกมาจึงทำให้ทราบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายที่เหมือนกัน คือ จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาต้องการความช่วยเหลือแนะนำจากศึกษานิเทศก์พลศึกษา พร้อมทั้งต้องการเข้ารับการฝึกอบรมสัมมนาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมและเทคนิคการเรียนการสอนประกอบกับต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาต้องการขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชา ส่วนที่แตกต่างกันคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีปัญหามากกว่าระดับประถมศึกษา คือ ด้านสถานที่ ระดับมัธยมศึกษาต้องการสถานที่สำหรับอาบน้ำของครูและนักเรียน ผู้ปกครองระดับมัธยมศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ซึ่งอาจจะคำนึงว่าวิชาพลศึกษามิได้นำไปสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน

อุดมศึกษาต่อไป และนักเรียนส่วนมากที่เรียนพลศึกษาต้องการเล่นกีฬามากกว่าที่จะเรียนตามทฤษฎีและทักษะต่าง ๆ ครูพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาส่วนมากมีวุฒิทางด้านพลศึกษามากกว่าครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษา นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีโอกาสเลือกเรียนพลศึกษาแต่ละรายวิชามากกว่าระดับประถมศึกษาซึ่งถูกกำหนดให้เรียนตามที่หลักสูตรกำหนด นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกเรียนตามความพอใจหรือความถนัดของตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 จำนวน 196 โรงเรียน จำนวน 196 คน

2. ผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 จำนวน 196 โรงเรียน จำนวน 196 คน

3. ศึกษานิเทศก์พลศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอแต่ละแห่งในจังหวัดต่าง ๆ ของเขตการศึกษา 11 จำนวน 83 แห่ง จำนวน 83 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สัดส่วนการสุ่มของเครจิ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ซึ่งใช้การเทียบบัญญัติไตรยางค์ประกอบแต่ละจังหวัด เป็นครูผู้สอนพลศึกษา 132 คน ผู้บริหาร 132 คน และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 69 คน รายละเอียดตามตารางข้างล่างนี้

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ชื่อจังหวัดในเขตการศึกษา 11	จำนวนโรงเรียน	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		จำนวนอำเภอและกิ่งอำเภอ	ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		กลุ่มตัวอย่าง (คน)
		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	
ชัยภูมิ	25	25	17	25	17	14	14	12	46
นครราชสีมา	68	68	46	68	46	24	24	20	112
บุรีรัมย์	43	43	29	43	29	17	17	14	72
สุรินทร์	30	30	20	30	20	13	13	11	51
ศรีสะเกษ	30	30	20	30	20	15	15	12	52
รวม	196	196	132	196	132	83	83	69	333

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ของวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบ (Questionaries) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ มีปัญหามากที่สุด มีปัญหามาก มีปัญหาน้อย มีปัญหาน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้านคือ ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 5 ข้อ ด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร 10 ข้อ ด้านการเรียนการสอนพลศึกษา 11 ข้อ ด้านครูผู้สอนพลศึกษา 10 ข้อ ด้านวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา 10 ข้อ ด้านการวัดและประเมินผล 10 ข้อ และด้านการนิเทศการสอนพลศึกษา 11 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened - End)

สำหรับเกณฑ์การกำหนดค่าคะแนนปัญหาการใช้หลักสูตร (ตอนที่ 2) มีดังนี้

ระดับปัญหา	ค่าคะแนน
มีปัญหามากที่สุด	4
มีปัญหามาก	3
มีปัญหาน้อย	2
มีปัญหาน้อยที่สุด	1

แปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ รายด้านโดยส่วนรวม เทียบกับเกณฑ์ ของชูศรี วงศ์รัตนะ (2527 : 85) ดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	ช่วงค่าเฉลี่ย	3.25 - 4.00
มีปัญหามาก	ช่วงค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.24
มีปัญหาน้อย	ช่วงค่าเฉลี่ย	1.75 - 2.49
มีปัญหาน้อยที่สุด	ช่วงค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.74

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาและสำรวจขอบเขตของปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส โดยสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร ค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความรายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และขอคำปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรพลศึกษา

2. กำหนดประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการทราบเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรแล้วนำมาเขียนเป็นคำถาม

3. สร้างแบบสอบถามตามวิธีของ ลิเคิร์ท (The Likert Scale Mehtod)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ ตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดียิ่งขึ้น

6. รวบรวมความคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (Content-Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IC) ซึ่งได้กำหนดค่าคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ 3 ระดับ คือ

เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนได้ ให้ +1 คะแนน

เห็นว่าไม่แน่ใจในข้อคำถามเป็นตัวแทนได้หรือไม่ ให้ -1 คะแนน

เห็นว่าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวแทนคำถามได้ ให้ 0 คะแนน

นำระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อนั้น ๆ ข้อใดที่ค่าดัชนีที่คำนวณได้มากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนได้ แต่ถ้าข้อคำถามใดที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออกไป ได้ผลสรุปดังนี้ ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 7 ข้อ คัดเลือกไว้ 5 ข้อ ด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร 13 ข้อ คัดเลือกไว้ 10 ข้อ ด้านครูผู้สอนพลศึกษา 12 ข้อ คัดเลือกไว้ 10 ข้อ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา 10 ข้อ คัดเลือกไว้ 10 ข้อ ด้านการวัดและประเมินผล 10 ข้อ คัดเลือกไว้ 10 ข้อ ด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา 12 ข้อ คัดเลือกไว้ 11 ข้อ

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปให้ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจและปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการต่อไป

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขไปทดลองหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 16) โดยนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9297

<u>วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล</u>

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 11 รวม 5 จังหวัด คือ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวมรวมข้อข้อมูลด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 11 ทั้ง 5 จังหวัดด้วยตัวเอง และขอหนังสือผู้อำนวยการประถมศึกษาแต่ละจังหวัดถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอแต่ละอำเภอในในจังหวัดนั้น ๆ โดยเจ้าหน้าที่ในสำนักงานการประถมศึกษาแต่ละจังหวัดจะส่งหนังสือพร้อมแบบสอบถามถึงหัวหน้าการประถมศึกษาในแต่ละอำเภอของจังหวัดนั้น ๆ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล หัวหน้าการประถมศึกษาแต่ละอำเภอออกหนังสือถึงผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสแต่ละโรงที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยในซองแบบสอบถามผู้วิจัยได้ติดแสตมป์พร้อมจ่าหน้าซองถึงผู้วิจัยไว้เรียบร้อยแล้ว ให้ส่งไปยังผู้วิจัยทางไปรษณีย์

3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2537 ถึงวันที่ 10 มิถุนายน 2537

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความถูกต้อง เหลือแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 289 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.78 แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

<u>วิธีจัดกระทำกับข้อมูล</u>

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ของการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC+ = Statistical Package for The Social Science Version) ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 7 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) หรือทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ถ้าผลการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

4. นำข้อมูลตอนที่ 3 นำเสนอเรียงตามลำดับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจากน้อยไปหามาก

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

F แทน ค่าสถิติเอฟ (F-distribution)

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 3-6

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ดังปรากฏตามตาราง 7-13

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส แต่ละข้อและแต่ละด้านของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ดังปรากฏตามตาราง 14-28

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของ ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ โดยคิดเป็นร้อยละ

เพศ	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	107	92.2	105	93.8	56	91.8
หญิง	9	7.8	7	6.3	5	8.2
รวม	116	100	112	100	61	100

จากตาราง 3 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษาร้อยละ 92.2 เป็นเพศชาย และร้อยละ 7.8 เป็นเพศหญิง

ผู้บริหารร้อยละ 93.8 เป็นเพศชาย และร้อยละ 6.3 เป็นเพศหญิง

ศึกษานิเทศก์พลศึกษาร้อยละ 91.8 เป็นเพศชาย และร้อยละ 8.2 เป็นเพศหญิง

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ โดยคิดเป็นร้อยละ

อายุ	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
20-30 ปี	27	23.3	1	0.9	2	3.3
31-40 ปี	84	72.4	30	26.8	31	50.8
41-50 ปี	5	4.3	50	44.6	23	37.7
50 ปี ขึ้นไป	-	-	31	27.7	5	8.2
รวม	116	100	112	100	61	100

จากตาราง 4 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษาร้อยละ 72.4 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมา คือ ร้อยละ 23.3 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี และร้อยละ 4.3 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปไม่มี

ผู้บริหารร้อยละ 44.6 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 27.7 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป และร้อยละ 26.8 อายุระหว่าง 31-40 ปี และมีผู้บริหารส่วนน้อยคือ ร้อยละ 0.9 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี

ศึกษานิเทศก์พลศึกษา ร้อยละ 50.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 37.7 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และ ร้อยละ 8.2 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป และมีศึกษานิเทศก์พลศึกษาส่วนน้อย คือร้อยละ 3.3 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี

ตาราง 5 วุฒิทางการศึกษาครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส โดยคิดเป็นร้อยละ

วุฒิ	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	11	9.5	8	7.1	-	-
ปริญญาตรี	102	87.9	103	92.0	50	82.0
ปริญญาโท	3	2.6	1	0.9	11	18.0
รวม	116	100	112	100	61	100

จากตาราง 5 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษาร้อยละ 87.9 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ ร้อยละ 9.5 มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และร้อยละ 2.6 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

ผู้บริหารร้อยละ 92.0 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ ร้อยละ 7.1 มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และร้อยละ 0.9 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท

ศึกษานิเทศก์พลศึกษาร้อยละ 82.0 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ ร้อยละ 18.0 มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท

ตาราง 6 ประสบการณ์ในการทำงานของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส โดยคิดเป็นร้อยละ

ประสบการณ์ในการทำงาน	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	6	5.2	1	0.9	-	-
1-3 ปี	17	14.7	1	0.9	2	3.3
4-6 ปี	19	16.4	2	1.8	4	6.6
7-9 ปี	17	14.7	2	1.8	7	11.5
10-15 ปี	45	38.8	21	18.8	10	16.4
มากกว่า 15 ปี	12	10.3	85	75.9	38	62.3
รวม	116	100	112	100	61	100

จากตาราง 6 แสดงว่า ครูผู้สอนพลศึกษาร้อยละ 38.8 มีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 10-15 ปี รองลงมา คือ ร้อยละ 16.4 มีประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่าง 4-6 ปี และมีครูพลศึกษาส่วนน้อย คือร้อยละ 5.2 มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 1 ปี

ผู้บริหารร้อยละ 75.9 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป รองลงมา คือ ร้อยละ 18.8 มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-15 ปี และผู้บริหารส่วนน้อย คือ ร้อยละ 0.9 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-3 ปี และน้อยกว่า 1 ปี

ศึกษานิเทศก์พลศึกษาร้อยละ 62.3 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป รองลงมา คือ ร้อยละ 16.4 มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-15 ปี และมีศึกษานิเทศก์ส่วนน้อย คือ ร้อยละ 3.3 มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-3 ปี

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อ	ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน	2.66	0.77	มาก	3
2.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	2.67	0.75	มาก	2
3.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถนำไปให้สอนกับนักเรียนบรรลุผลได้	2.63	0.75	มาก	4
4.	จุดมุ่งหมายที่ไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคม	2.17	0.75	น้อย	5
5.	เป็นจุดมุ่งหมายที่นักเรียน เรียนแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเอง	2.70	0.85	มาก	1
	รวม	2.57	0.60	มาก	2

จากตาราง 7 แสดงว่าปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหามากอันดับ 1 ได้แก่ ข้อ 5 เป็นจุดมุ่งหมายที่นักเรียน เรียนแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเอง อันดับ 2 คือ ข้อ 2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา อันดับ 3 คือ ข้อ 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน อันดับ 4 คือ ข้อ 3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถนำไปสอนให้นักเรียนบรรลุผลได้ และที่มีปัญหาน้อย คือ จุดมุ่งหมายที่ไม่สามารถสนองต่อความต้องการของสังคม

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหามาก ($\bar{X}$ = 2.57)

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร

ข้อ	ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	วิชาแกน วิชาบังคับวิชาเลือกเสรีซึ่งมีหน่วยกิตวิชาละ 0.5 หน่วยกิตมีความเหมาะสมแล้ว	2.56	0.81	มาก	3
2.	มีปริมาณเนื้อหาแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.53	0.75	มาก	6
3.	การจัดเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ	2.61	0.69	มาก	1
4.	เนื้อหาที่กำหนดไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นของนักเรียน	2.35	0.73	น้อย	8
5.	เนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน	2.54	0.69	มาก	5
6.	เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้	2.60	0.75	มาก	2
7.	นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.52	0.76	มาก	7
8.	ความเหมาะสมของรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกเสรีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	2.54	0.73	มาก	4
9.	เนื้อหายากเกินไปสำหรับผู้สอน	2.06	0.65	น้อย	10
10.	เนื้อหากว้างเกินไปจนไม่สามารถเขียนเป็นแผนการสอนรายคาบได้	2.22	0.72	น้อย	9
	รวม	2.45	0.47	น้อย	4

จากตาราง 8 แสดงว่าปัญหาด้านเนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตร มีปัญหามากเรียงตามลำดับ คือ ลำดับ 1 ข้อ 3 การจัดลำดับเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ

ลำดับ 2 ข้อ 6 เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้ ลำดับ 3 ข้อ 1 วิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก และวิชาเลือกเสรี ซึ่งมีหน่วยการเรียนวิชาละ 0.5 หน่วยกิต มีความเหมาะสมแล้ว ลำดับ 4 ข้อ 8 ความเหมาะสมของรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกเสรีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ลำดับ 5 ข้อ 5 เนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน ลำดับ 6 ข้อ 2 มีปริมาณเนื้อหาแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ลำดับ 7 ข้อ 7 นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับ คือ ลำดับ 8 ข้อ เนื้อหาที่กำหนดไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นของนักเรียน ลำดับ 9 ข้อ 10 เนื้อหากว้างเกินไปจนไม่สามารถเขียนเป็นแผนการสอนรายคาบได้ ลำดับ 10 ข้อ 9 เนื้อหายากเกินไปสำหรับผู้สอน

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.45)

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป	2.48	0.85	น้อย	1
2.	ชั่วโมงพลศึกษาถูกนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ	2.06	0.82	น้อย	10
3.	ครูพลศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่สอน	2.18	0.88	น้อย	7
4.	ครูพลศึกษาไม่ได้สอนตามแผนการสอน	2.13	0.81	น้อย	9
5.	ครูพลศึกษามุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากกว่าให้รู้คุณค่าของกีฬาและการออกกำลังกาย	2.22	0.85	น้อย	6
6.	ครูพลศึกษาขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน	2.23	0.89	น้อย	4
7.	ครูพลศึกษาขาดความเข้าใจในวิธีการและลำดับขั้นของการดำเนินการสอนพลศึกษาตามทักษะกระบวนการ	2.16	0.85	น้อย	8

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
8.	ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ครูใช้วิธีสอนโดยเน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ	2.37	0.86	น้อย	2
9.	ครูพลศึกษาไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน	2.22	0.78	น้อย	5
10.	ครูพลศึกษาใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบายและสาธิต ออกคำสั่ง	2.28	0.85	น้อย	3
11.	นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา	1.82	0.72	น้อย	11
	รวม	2.19	0.58	น้อย	7

จากตาราง 9 พบว่าปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป ($\bar{X}$ =2.48) ครูอื่น ๆ ไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ครูใช้วิธีสอนโดยเน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X}$ = 2.37) ครูพลศึกษาใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบายและสาธิต ออกคำสั่ง ($\bar{X}$ = 2.28) และที่จัดได้ว่ามีปัญหาน้อย คือ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.19)

ตาราง 10 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน	2.57	1.02	มาก	2
2.	ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้จบการศึกษาพลศึกษาโดยตรง	2.44	1.13	น้อย	5
3.	ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความรู้ความสามารถและทักษะในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี	2.22	0.90	น้อย	6
4.	ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสิน กีฬา ฯลฯ มากเกินไป	2.83	0.87	มาก	1
5.	ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ได้	2.51	0.93	มาก	3
6.	ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย คุณธรรม และจริธรรม	1.81	0.74	น้อย	8
7.	ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา	1.73	0.93	น้อยที่สุด	9
8.	ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	1.05	1.06	น้อยที่สุด	10
9.	ครูผู้สอนพลศึกษาให้ความ ร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชนเป็นอย่างดี	2.45	1.04	น้อย	4
10.	ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	1.92	0.79	น้อย	7
	รวม	2.30	0.51	น้อย	5

จากตาราง 10 แสดงว่าปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษามีปัญหามาก ได้แก่ ข้อ 4 ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา ฯลฯ

มากเกินไป ($\bar{X}$ = 2.83) ข้อ 1 ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ($\bar{X}$ = 2.57) ข้อ 5 ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นผู้ที่มีมนุษย์สัมพันธ์และสามารถสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ได้ ($\bar{X}$ = 2.50) ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อ 7 ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 1.73) และข้อ 8 ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ($\bar{X}$ = 1.05)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.30)

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละรายวิชา	3.31	0.78	มากที่สุด	1
2.	ความเพียงพอของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน	2.74	1.00	มาก	9
3.	ความเพียงพอของสนามในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน	2.89	1.04	มาก	4
4.	งบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมอุปกรณ์ทางพลศึกษาแต่ละปีการศึกษา	2.87	1.06	มาก	5
5.	อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและไม่ได้มาตรฐาน	2.80	0.82	มาก	8
6.	จำนวนสถานที่เก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่	2.82	1.08	มาก	6
7.	สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน	2.80	1.14	มาก	7

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
8.	ขาดเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษา เช่น ทีวี วีดีโอ เทปวีดีโอ ที่เกี่ยวกับพลศึกษา	3.00	0.94	มาก	2
9.	ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อ การใช้หลักสูตรพลศึกษา	2.94	0.90	มาก	3
10.	ไม่มีการจัดทำระเบียน วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกใน การเรียนพลศึกษา	2.40	0.82	น้อย	10
	รวม	2.86	0.61	มาก	1

จากตาราง 11 แสดงว่าปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษามีปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 1อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละรายวิชา ($\bar{X}$ = 3.31) และมีปัญหามากเรียงตามลำดับได้แก่ ข้อ 8 ขาดเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษา เช่น ทีวี วีดีโอ เทปวีดีโอ ที่เกี่ยวกับพลศึกษา ($\bar{X}$ = 3.00) ข้อ 9 ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อ การใช้หลักสูตรพลศึกษา ($\bar{X}$ = 2.94) และมีปัญหาน้อย คือ ข้อ 10 ไม่มีการจัดทำระเบียน วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกใน การเรียนพลศึกษา ($\bar{X}$ =2.40)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.86)

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ข้อ	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	ครูพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามที่กระทรวงกำหนด	2.10	0.72	น้อย	9
2.	ครูพลศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ในการประเมินผล เช่น การประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างภาคเรียน และปลายภาคเรียน	2.12	0.71	น้อย	8
3.	ครูพลศึกษาไม่สามารถ ประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	2.20	0.78	น้อย	6
4.	การได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ให้นักเรียนทราบก่อนการเรียน	2.37	0.92	น้อย	4
5.	ครูพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน	2.34	0.81	น้อย	5
6.	ครูพลศึกษาขาดบุคลากรทางพลศึกษาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน	2.60	0.82	มาก	1
7.	การให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ	1.98	0.79	น้อย	10
8.	เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน	2.38	0.88	น้อย	3
9.	การวัดเน้นทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ	2.47	0.87	น้อย	2
10.	ไม่เข้าใจในความแตกต่างของการวัดผล วิชาบังคับกับวิชาเลือก	2.13	0.73	น้อย	7
	รวม	2.27	0.54	น้อย	6

จากตาราง 12 แสดงว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหามากได้แก่ ข้อ 6 ครูพลศึกษาขาดบุคลากรทางการศึกษาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ($\bar{X}$ = 2.60) และมีปัญหาน้อย เรียงลำดับ 3 ลำดับแรกได้ดังนี้ คือ ข้อ 9 การวัดเน้นทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X}$ = 2.47) ข้อ 8 เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน ($\bar{X}$ = 2.38) ข้อ 4 การได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ให้นักเรียนทราบก่อนการเรียน ($\bar{X}$ = 2.37) และจัดได้ว่ามีปัญหาน้อย คือ การให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ ($\bar{X}$ = 1.98)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.27)

ตาราง 13 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1.	ครูพลศึกษาได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์	2.42	1.02	น้อย	9
2.	ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	2.41	0.88	น้อย	10
3.	ครูพลศึกษาให้การยอมรับศึกษานิเทศก์	2.47	0.87	น้อย	7
4	การขาดมนุษยสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา	2.48	0.95	น้อย	6
5.	ความรับผิดชอบในการนิเทศตามโครงการและให้การบริการของศึกษานิเทศก์	2.50	0.93	มาก	5
6.	ผู้บริหารให้การยอมรับศึกษานิเทศก์	2.47	0.81	น้อย	8
7.	การจัดประชุมอบรมสัมมนาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้อง	2.41	0.96	น้อย	11
8.	ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผล การนิเทศก์	2.76	0.96	มาก	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
9.	ความสม่ำเสมอในการให้การนิเทศของศึกษานิเทศก์	2.62	1.01	มาก	2
10.	มีการนิเทศภายในของโรงเรียนเอง	2.52	0.81	มาก	4
11.	ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา	2.52	0.90	มาก	3
	รวม	2.51	1.59	มาก	3

จากตาราง 13 แสดงว่าปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหาเรียงตามลำดับ 5 อันดับแรก คือ ข้อ 8 ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผล การนิเทศก์ ($\bar{X}$ = 2.76) ข้อ 9 ความสม่ำเสมอในการให้การนิเทศของศึกษานิเทศก์ ($\bar{X}$ = 2.62) ข้อ 11 ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา ($\bar{X}$ = 2.52) ข้อ 10 มีการนิเทศภายในของโรงเรียนเอง ($\bar{X}$ = 2.52) ข้อ 5 ความรับผิดชอบในการนิเทศตามโครงการและให้การบริการของศึกษานิเทศก์ ($\bar{X}$ = 2.50) และมีปัญหาน้อย อันดับสุดท้าย คือ ข้อ 7 การจัดประชุมอบรมสัมมนาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 2.41)

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.51)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสในด้านต่าง ๆ ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 14-28

ตาราง 14 เปรียบเทียบปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในแต่ละข้อ และโดยรวมระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และ ศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน	2.62	0.81	2.67	0.66	2.70	0.88	0.28
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	2.64	0.77	2.68	0.67	2.67	0.83	0.08
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถนำไปให้สอนกับนักเรียนบรรลุผลได้	2.60	0.80	2.71	0.69	2.54	0.76	1.20
4. จุดมุ่งหมายที่ไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคม	2.10	0.77	2.23	0.69	2.18	0.78	0.85

ตาราง 14 (ต่อ)

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. เป็นจุดมุ่งหมายที่นักเรียน เรียนแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเอง	2.75	0.92	2.64	0.79	2.67	0.81	0.55
รวม	2.54	0.62	2.59	0.55	2.55	0.62	0.17

จากตาราง 14 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในแต่ละข้อ ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาพบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบโดยรวม ปรากฏว่าทั้งครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ย 2.54, 2.59 และ 2.55

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรระหว่าง ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. วิชาแกน วิชาบังคับวิชาเลือกเสรีซึ่งมีหน่วยกิตวิชาละ 0.5 หน่วยกิต มีความเหมาะสมแล้ว	2.47	0.88	2.87	0.78	2.49	0.67	2.29
2. มีปริมาณเนื้อหาแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.50	0.74	2.58	0.76	2.49	0.74	0.42
3. การจัดเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ	2.58	0.70	2.57	0.69	2.72	0.69	1.08
4. เนื้อหาที่กำหนดไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นของนักเรียน	2.36	0.70	2.36	0.78	2.32	0.68	0.05
5. เนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน	2.59	0.72	2.51	0.70	2.51	0.62	0.43

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้	2.66	0.80	2.59	0.70	2.52	0.72	0.63
7. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้	2.58	0.78	2.52	0.76	2.41	0.74	0.97
8. ความเหมาะสมของรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกเสรีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	2.57	0.77	2.53	0.70	2.51	0.72	0.17
9. เนื้อหายากเกินไปสำหรับผู้สอน	2.01	0.68	2.10	0.63	2.05	0.64	0.54
10. เนื้อหากว้างเกินไปจนไม่สามารถเขียนเป็นแผนการสอนรายคาบได้	2.20	0.73	2.25	0.72	2.23	0.72	0.16
รวม	2.45	0.45	2.47	0.51	2.43	0.42	0.17

จากตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรแต่ละข้อ และโดยรวมระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบโดยรวมปรากฏว่าทั้งครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นว่าเนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.45, 2.47, และ 2.43 ตามลำดับ

ตาราง 16 เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และ ศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป	2.42	0.79	2.47	0.87	2.59	0.90	0.79
2. ชั่วโมงพลศึกษาถูกนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ	2.00	0.85	2.01	0.77	2.25	0.83	2.11
3. ครูพลศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่สอน	1.99	0.85	2.20	0.90	2.52	0.83	7.62*
4. ครูพลศึกษาไม่ได้สอนตามแผนการสอน	1.96	0.74	2.07	0.77	2.59	0.86	13.86*

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. ครูพลศึกษามุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากกว่าให้รู้คุณค่าของกีฬาและการออกกำลังกาย	2.01	0.76	2.20	0.84	2.66	0.89	12.50*
6. ครูพลศึกษาขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน	2.11	0.94	2.15	0.84	2.61	0.80	7.16*
7. ครูพลศึกษาขาดความเข้าใจในวิธีการและลำดับขั้นของการดำเนินการสอนพลศึกษาตามทักษะกระบวนการ	1.94	0.79	2.15	0.84	2.59	0.82	12.62*

ตาราง 16 (ต่อ)

ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
8. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ครูใช้วิธีสอนโดยเน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ	2.40	0.90	2.24	0.81	2.56	0.85	2.79
9. ครูพลศึกษาไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน	2.08	0.74	2.13	0.75	2.66	0.75	13.27*
10. ครูพลศึกษาใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบายและสาธิต ออกคำสั่ง	2.10	0.82	2.26	0.85	2.66	0.83	8.87*
11. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา	1.68	0.68	1.81	0.70	2.11	0.73	7.68*
รวม	2.06	0.54	2.15	0.56	2.53	0.58	14.41*

* $P<.05$ ($F_{2, 286} = 3.03$)

จากตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อ 3 ครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่สอน ข้อ 4 ครูไม่ได้สอนตามแผนการสอน ข้อ 5 ครูพลศึกษามุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากกว่าให้รู้คุณค่าของกีฬาและการออกกำลังกาย ข้อ 6 ครูพลศึกษาขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน ข้อ 7 ครูผู้สอนขาดความเข้าใจในวิธีการและลำดับขั้นของการดำเนินการสอนพลศึกษาตามทักษะกระบวนการ ข้อ 9 ครูไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน ข้อ 10 ครูผู้สอนใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบายและสาธิตออกคำสั่ง ข้อ 11 นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนพลศึกษา นอกจากนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ข้อ				
3.	ครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่สอน	0.2050	0.5332*	0.3282*
4.	ครูไม่ได้สอนตามแผนการสอน	0.1145	0.6333*	0.5188*
5.	ครูผู้สอนมุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากมากกว่าให้รู้คุณค่าของกีฬาและการออกกำลังกาย	0.1878	0.6471*	0.4593*
6.	ครูผู้สอนขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน	0.0397	0.5485*	0.4548*
7.	ครูผู้สอนขาดความเข้าใจในวิธีการและลำดับขั้นของการดำเนินการสอนพลศึกษาตามทักษะกระบวนการ	0.2121	0.6505*	0.4384*
9.	ครูไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน	0.0563	0.5781*	0.5218*

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียนการสอน	ครูผู้สอนพลศึกษา-ผู้บริหาร	ครูผู้สอนพลศึกษา-ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	ผู้บริหาร-ศึกษานิเทศก์พลศึกษ
10.	ครูผู้สอนใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบาย และสาธิตออกคำสั่ง	0.1555	0.5523*	0.3968*
11.	นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกา	0.1315	0.4338*	0.3023*

* P<.05

จากตาราง 17 แสดงว่าครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหาร มีความเห็นแตกต่างกับศึกษานิเทศก์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 3,4,5,6,7,9,10 และ 11

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นโดยส่วนรวมปรากฏว่าศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นว่าการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหามาก (ค่าเฉลี่ย 2.5261) ส่วนครูผู้สอนพลศึกษา และ ผู้บริหาร เห็นว่าการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหาน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.0627 และ 2.1542 ตามลำดับ ดังปรากฏตามตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่าง ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาโดยส่วนรวม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ครูผู้สอนพลศึกษา 2.0627	ผู้บริหาร 2.1542	ศึกษานิเทศก์พลศึกษา 2.5261
ครูผู้สอนพลศึกษา	2.0627	-	0.0915	0.4634*
ผู้บริหาร	2.1542		-	0.3719*
ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	2.5261			-

* P<.05

จากตาราง 18 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา กับศึกษานิเทศก์พลศึกษา และผู้บริหารกับศึกษานิเทศก์พลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน	2.51	1.07	2.52	0.90	2.80	0.99	1.95
2. ครูผู้สอนพลศึกษาไม่ได้จบการศึกษาพลศึกษาโดยตรง	2.33	1.16	2.43	1.18	2.67	0.98	1.87
3. ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความรู้ความสามารถและทักษะในรายวิชาบังคับ แกน บังคับเลือกและเลือกเสรี	2.08	0.89	2.23	0.92	2.48	0.85	3.99*
4. ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา ฯลฯ มากเกินไป	2.92	0.91	2.67	0.85	2.93	0.79	3.02

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ได้	2.58	0.99	2.47	0.90	2.43	0.88	0.63
6. ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม	1.59	0.62	1.91	0.80	2.03	0.73	9.68*
7. ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา	1.55	0.88	1.84	0.97	1.89	0.93	3.86*
8. ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	2.50	1.19	2.45	1.02	2.54	0.82	0.17

ตาราง 19 (ต่อ)

ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
9. ครูผู้สอนพลศึกษาให้ความร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชนเป็นอย่างดี	2.45	1.20	2.49	0.97	2.36	0.84	0.31
10. ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	1.66	0.70	1.96	0.80	2.32	0.75	15.95*
รวม	2.22	0.49	2.30	0.54	2.45	0.43	4.18*

จากตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้แก่ข้อ 3 ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความรู้ความสามารถและทักษะในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือกและเลือกเสรี ข้อ 4 ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา ฯลฯ มากเกินไป ข้อ 6 ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความมี

ระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม ข้อ 7 ครูผู้สอนไม่มีวุฒิทางการศึกษา ข้อ 10 ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ข้อ			
3. ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความรู้ความสามารถและทักษะในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี	0.1545	0.3979*	0.2433
4. ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬาฯลฯ มากเกินไป	0.2528*	0.2648	0.0120
6. ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม	0.3254*	0.4466*	0.1221

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา-ผู้บริหาร	ครูผู้สอนพลศึกษา-ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	ผู้บริหาร-ศึกษานิเทศก์พลศึก
7.	ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา	0.2876*	0.3335	0.0459
10.	ครูพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่	0.3005*	0.6639*	0.3636*

* P<.05

จากตาราง 20 แสดงว่าครูผู้สอนพลศึกษากับผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 4, 6, 7, 10 ครูผู้สอนพลศึกษากับศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 6, 10 และผู้บริหารกับและศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 10

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น โดยส่วนรวมปรากฏว่า ทั้งครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นว่าปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.2164, 2.2973 และ 2.4459 ตามลำดับ ดังปรากฏตามตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาโดยส่วนรวม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ครูผู้สอนพลศึกษา 2.2164	ผู้บริหาร 2.2973	ศึกษานิเทศก์พลศึกษา 2.4459
ครูผู้สอนพลศึกษา	2.2164	-	0.0809	0.2295*
ผู้บริหาร	2.2973		-	0.1486
ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	2.4459			-

* P<.05

จากตาราง 21 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษากับศึกษานิเทศก์พลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 เปรียบเทียบปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละรายวิชา	3.42	0.78	3.18	0.81	3.34	0.70	2.88
2. ความเพียงพอของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน	2.63	1.08	2.74	0.95	2.97	0.89	2.31
3. ความเพียงพอของสนามในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน	2.84	1.13	2.90	0.99	2.95	0.97	0.26
4. งบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมอุปกรณ์ทางพลศึกษาแต่ละปีการศึกษา	2.80	1.17	2.88	0.93	3.00	1.05	0.70

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
5. อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและไม่ได้มาตรฐาน	2.84	0.89	2.74	0.73	2.84	0.82	0.52
6. จำนวนสถานที่เก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่	2.84	0.15	2.80	1.12	2.82	0.85	0.03
7. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน	2.84	1.19	2.76	1.13	2.81	1.06	0.14
8. ขาดเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษา เช่น ทีวี วีดีโอ เทปวีดีโอ ที่เกี่ยวกับพลศึกษา	3.06	1.01	2.91	0.89	3.07	0.93	0.88
9. ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้หลักสูตรพลศึกษา	2.95	1.01	2.85	0.86	3.08	0.74	1.33

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10. ไม่มีการจัดทำระเบียบวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา	2.37	0.86	2.30	0.73	2.66	0.83	3.93*
รวม	2.86	0.65	2.81	0.59	2.95	0.60	1.15

* $P < .05$ ($F_{2, 286} = 3.03$)

จากตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 10 ไม่มีการจัดทำระเบียบวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษาเท่านั้น นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา-ผู้บริหาร	ครูผู้สอนพลศึกษา-ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	ผู้บริหาร-ศึกษานิเทศก์พลศึกษา
10.	ไม่มีการจัดทำระเบียนวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา	0.0671	0.2850*	0.3521*

* P<.05

จากตาราง 23 แสดงว่าครูผู้สอนพลศึกษา และผู้บริหาร มีความเห็นแตกต่างกันกับศึกษานิเทศก์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 เปรียบเทียบปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามที่กระทรวงกำหนด	2.03	0.72	2.09	0.70	2.26	0.70	2.09
2. ครูพลศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ในการประเมินผล เช่น การประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างภาคเรียน และปลายภาคเรียน	2.05	0.73	2.11	0.68	2.28	0.73	2.07

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล							F
3. ครูพลศึกษาไม่สามารถประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	2.096	0.78	2.21	0.73	2.39	0.84	3.19*
4. การได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ให้นักเรียนทราบก่อนการเรียน	2.35	1.03	2.33	0.87	2.48	0.79	0.52
5. ครูพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน	2.19	0.81	2.29	0.71	2.72	0.88	9.45*

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล							F
6. ครูพลศึกษาขาดบุคลากรทางพลศึกษาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน	2.63	0.89	2.54	0.80	2.66	0.70	0.56
7. การให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ	1.78	0.76	2.00	0.74	2.33	0.83	10.03*
8. เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน	2.45	0.95	2.19	0.83	2.61	0.78	5.17*
9. การวัดเน้นทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ	2.48	0.94	2.40	0.83	2.59	0.78	0.94

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
10. ไม่เข้าใจในความแตกต่างของการวัดผล วิชาบังคับกับวิชาเลือก	2.04	0.77	2.10	0.61	2.38	0.80	4.51*
รวม	2.21	0.53	2.23	0.52	2.47	0.56	5.36*

จากตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบปัญหาการวัดและประเมินผลระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 3 ครูพลศึกษาไม่สามารถประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ข้อ 5 ครูพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน ข้อ 7 การให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ ข้อ 8 เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน ข้อ 10 ไม่เข้าใจในความแตกต่างของการวัดผลวิชาบังคับ กับวิชาเลือก นอกนั้นมีความเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏในตาราง 25

ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ครูผู้สอนพลศึกษา-ผู้บริหาร	ครูผู้สอนพลศึกษา-ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	ผู้บริหาร-ศึกษานิเทศก์พลศึกษ
3.	ครูพลศึกษาไม่สามารถประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย	0.1281	0.3072*	0.1791
5.	ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน	0.1049	0.5316*	0.4267*
7.	การให้คะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากการทดสอบ	0.2155*	0.5434*	0.3279*
8.	เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน	0.2608*	0.1583	0.4191*
10.	ไม่เข้าใจความแตกต่างของการวัดผลวิชาบังคับกับวิชาเลือก	0.0551	0.3339*	0.2888*

* P<.05

จากตาราง 25 แสดงว่าครูผู้สอนพลศึกษา และผู้บริหาร มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 7 และข้อ 8 ครูผู้สอนพลศึกษากับศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 3, 5, 7 และข้อ 10 ผู้บริหารกับศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 5, 7, 8 และ ข้อ 10

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นโดยส่วนรวม ปรากฏว่าทั้งครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.2103, 2.2259 และ 2.4689 ตามลำดับ ดังปรากฏตามตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ระหว่าง ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยส่วนรวม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ครูผู้สอนพลศึกษา 2.2103	ผู้บริหาร 2.2259	ศึกษานิเทศก์พลศึกษา 2.4689
ครูผู้สอนพลศึกษา	2.2103	–	0.0156	0.2586*
ผู้บริหาร	2.2259		–	0.2430*
ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	2.4689			–

* P<.05

จากตาราง 26 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลระหว่างครูผู้สอนพลศึกษากับ ศึกษานิเทศก์พลศึกษา และผู้บริหารกับศึกษานิเทศก์พลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 เปรียบเทียบปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอน ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ครูพลศึกษาได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์	2.39	1.14	2.32	0.95	2.64	0.86	2.01
2. ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	2.39	0.99	2.43	0.85	2.41	0.69	0.06
3. ครูพลศึกษาให้การยอมรับศึกษานิเทศก์	2.47	0.93	2.51	0.85	2.38	0.78	0.76
4. การขาดมนุษยสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา	2.59	1.01	2.52	0.89	2.15	0.85	4.81*
5. ความรับผิดชอบในการนิเทศตามโครงการและให้การบริการของศึกษานิเทศก์	2.42	1.01	2.55	0.92	2.57	0.76	0.78

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6. ผู้บริหารให้การยอมรับศึกษานิเทศก์	2.49	0.85	2.50	0.81	2.39	0.78	0.38
7. การจัดประชุมอบรมสัมมนาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์และผู้เกี่ยวข้อง	2.41	1.02	2.34	0.94	2.54	0.89	0.87
8. ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศก์	2.96	1.00	2.80	0.94	2.41	0.82	5.70*
9. ความสม่ำเสมอในการให้การนิเทศของศึกษานิเทศก์	2.53	1.08	2.64	0.98	2.77	0.86	1.24
10. มีการนิเทศภายในของโรงเรียนเอง	2.47	0.70	2.50	0.74	2.64	0.78	0.88

ตาราง 27 (ต่อ)

ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา		ผู้บริหาร		ศึกษานิเทศก์พลศึกษา		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
11. ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา	2.41	0.93	2.52	0.89	2.75	0.83	3.04*
รวม	2.50	0.63	2.51	0.60	2.51	0.49	0.03

* $P<.05$ ($F_{2, 286} = 3.03$)

จากตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อ 4 การขาดมนุษย์สัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์พลศึกษากับครูผู้สอนพลศึกษา ข้อ 8 ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศ และข้อ 10 ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ ดังปรากฏตามตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา

ข้อ	ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา	ครูผู้สอนพลศึกษา-ผู้บริหาร	ครูผู้สอนพลศึกษา-ศึกษานิเทศก์พลศึกษา	ผู้บริหาร-ศึกษานิเทศก์พลศึกษ
4.	การขาดมนุษยสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา	0.0769	0.4473*	0.3704*
8.	ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศ	0.1016	0.4954*	0.3938*
11.	ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา	0.1127	0.3489*	0.2362

* P<.05

จากตาราง 28 แสดงว่าครูผู้สอนพลศึกษา และผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับศึกษานิเทศก์พลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 4 และ 8

สำหรับครูผู้สอนพลศึกษากับศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 11

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ตามความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา สรุปได้ดังนี้

3.1 ปัญหาด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร

3.1.1 ควรกำหนดจุดประสงค์ในแต่ละวิชาให้ชัดเจน เป็นรูปธรรม ระบุพฤติกรรมให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ ร้อยละ 35.64

3.1.2 ควรกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสใหม่โดยเฉพาะเพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของการจัดการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ไม่ควรลอกจุดประสงค์ของหลักสูตรตามโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยตรง ร้อยละ 33.22

3.1.3 จุดประสงค์บางวิชาน่าจะแยกสำหรับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพราะความสามารถในการปฏิบัติของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่เหมือนกัน ร้อยละ 31.14

3.2 ปัญหาด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร

3.2.1 เนื้อหาที่กำหนดในแต่ละวิชามากเกินไปไม่พอเหมาะกับเวลาและจำนวนหน่วยกิต 0.5 ซึ่งน้อยเกินไป จึงทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ร้อยละ 38.75

3.2.2 คำอธิบายในแต่ละรายวิชาสั้นเกินไป ควรอธิบายขอบเขตเนื้อหาให้ชัดเจนมากกว่านี้ ร้อยละ 26.98

3.2.3 ควรจัดกีฬาท้องถิ่นเข้าไปด้วยเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมให้นักเรียนเกิดความรัก และความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง ร้อยละ 23.52

3.2.4 ในโรงเรียนขยายโอกาสไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเลือกเสรีตามความสนใจของนักเรียนได้ ร้อยละ 10.73

3.3 ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา

3.3.1 ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย และต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ ในโรงเรียนมาก จึงทำให้เกิดความเฉื่อยชาไม่กระตือรือร้นที่จะทำการสอน ร้อยละ 33.22

3.3.2 ขาดวัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สำหรับที่จะสอนพลศึกษาแบบใหม่ หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา ร้อยละ 26.99

3.3.3 ชั่วโมงเรียนในแต่ละวิชาน้อยเกินไปทำให้นักเรียนไม่มีเวลาเพียงพอที่จะได้รับความรู้และการปฏิบัติจริงให้เกิดทักษะในชั่วโมงเรียน ร้อยละ 24.22

3.3.4 การสอนควรเน้นความเป็นคนมีคุณธรรมจริยธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและสุขภาพอนามัยดี ดีกว่าสอนให้มีความสามารถเฉพาะด้านกีฬาอย่างเดียว ร้อยละ 15.57

3.4 ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา

3.4.1 ครูผู้สอนไม่ได้จบการศึกษาด้านพลศึกษาโดยตรง จึงทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของครูวิชาอื่น ๆ และนักเรียน ร้อยละ 38.06

3.4.2 ควรจัดอัตราครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนให้เหมาะสมกัน ร้อยละ 34.26

3.4.3 ครูพลศึกษาควรประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนและผู้อื่น ร้อยละ 27.68

3.5 ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา

3.5.1 โรงเรียนขยายโอกาสอยู่ในชนบทมักจะมีปัญหาเรื่องอาคารสถานที่ เช่น ในฤดูฝน ฝนตก ฤดูร้อน แดดร้อนลมแรง จึงทำให้มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นควรเพิ่มงบประมาณในการจัดสร้างอาคารเอนกประสงค์ในการสอนพลศึกษาด้วย ร้อยละ 44.98

3.5.2 ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ทางพลศึกษาควรให้ครูผู้สอนพลศึกษามีส่วนร่วมในการจัดซื้อด้วย ร้อยละ 30.80

3.5.3 วัสดุ อุปกรณ์บางชนิดมีราคาแพงไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น รัฐจึงควรลดภาษีอุปกรณ์กีฬาลงให้มาก เพราะอุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษาแต่ละชิ้นมีราคาแพงมาก เช่น เบาะยิมส์ โต๊ะเทเบิลเทนนิส เป็นต้น ร้อยละ 24.22

3.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

3.6.1 โรงเรียนขยายโอกาสขาดแบบทดสอบมาตรฐาน ควรมีการประชุมสัมมนาร่วมกันจัดทำแนวการวัดผลและประเมินผลให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกวิชา ทุกชั้น ในแต่ละอำเภอ หรือ จังหวัด หรือ เขตการศึกษา หรือ กรมวิชาการ ควรจะจัดทำแนวการสอน และวิธีวัดผลประเมินผลทุกวิชาให้กับทุกโรงเรียนถือเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่ใช่การวัดผลประเมินผลขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของครูผู้สอน ร้อยละ 41.52

3.6.2 ครูผู้สอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติและสังกัดกรมสามัญศึกษาควรมีโอกาสร่วมกันอบรมสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอน และวัดผลประเมินผลร่วมกันบ้างเพื่อจะได้มีข้อสอบมาตรฐานเป็นแบบเดียวกัน ร้อยละ 37.37

3.6.3 การวัดและประเมินผลในโรงเรียนขยายโอกาสอาจจะไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควรเพราะขาดวัสดุอุปกรณ์ในการวัดผลประเมินผล ร้อยละ 21.11

3.7 ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา

3.7.1 บทบาทของศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติมีจำนวนจำกัด จึงไม่สามารถที่จะออกไปนิเทศเป็นรายวิชาได้ วิชาพลศึกษาก็เช่นเดียวกัน ศึกษานิเทศก์จึงไม่ได้ออกไปให้ความช่วยเหลือแนะนำเท่าที่ควร ประกอบกับศึกษานิเทศก์ต้องทำงานธุรการและวิชาการมากมาย พร้อมทั้งศึกษานิเทศก์ไม่มีความรู้ด้านพลศึกษาจึงสมควรที่จะ ร้อยละ 34.60

3.7.1.1 เพิ่มบุคลากรที่จบวิชาการศึกษาด้านพลศึกษาโดยตรงมาดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์เพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของครูพลศึกษา ร้อยละ 27.68

3.7.1.2 ควรจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ด้านพลศึกษาแก่ศึกษานิเทศก์อย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะได้นำแนวทางไปปฏิบัตินิเทศครูผู้สอนพลศึกษาได้ ร้อยละ 26.30

3.7.1.3 ควรให้ศึกษานิเทศก์พลศึกษาจากกรมพลศึกษาได้เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือนิเทศครูพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสด้วย ร้อยละ 11.41

3.8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.8.1 ปัญหาในโรงเรียนขยายโอกาสควรแก้ไขด้านบุคลากร และอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอเป็นอันดับแรกก่อน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนและนักเรียน ร้อยละ 73.38

3.8.2 ควรจะรณรงค์ให้ผู้บริหารทุกระดับในประเทศไทย มองเห็นความสำคัญของพลศึกษาเพื่อจะได้ให้การสนับสนุนวิชาพลศึกษาอย่างจริงจัง และเป็นการปลูกฝังเยาชนให้รักการกีฬาและการออกกำลังกาย มีพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง ร้อยละ 26.62

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 11 ในปีการศึกษา 2537

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้สัดส่วนการสุ่มของเครจิ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) ซึ่งใช้การเทียบบัญญัติไตรยางค์ประกอบแต่ละจังหวัด เป็นครูผู้สอนพลศึกษา 132 คน ผู้บริหาร 132 คน และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 69 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 333 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์มูลได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส หาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 7 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 7 ด้าน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หรือ ทดสอบค่า เอฟ (F-test) ถ้าผลการทดสอบค่าเอฟ (F-test) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิ และประสบการณ์ในการทำงาน

1. ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 92.2 และ ร้อยละ 7.8 เป็นเพศหญิง ซึ่งส่วนมากมีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 72.4 รองลงมา อายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 23.3 ปี และอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 4.3 ปี สำหรับครูผู้สอนพลศึกษาที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปไม่มีในการวิจัยครั้งนี้ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 87.9 วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 9.5 และวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 2.6 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-15 ปี ร้อยละ 38.8 ประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 16.4 และมีประสบการน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 5.2

2. ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 93.8 และเพศหญิงร้อยละ 6.3 ซึ่งส่วนมากมีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 44.6 รองลงมาอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 27.7 และอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 26.8 ผู้บริหารส่วนน้อยที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีเพียงร้อยละ 0.9 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 92.0 ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีร้อยละ 7.1 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 0.9 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 75.9 รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-15 ปี ร้อยละ 18.8 และน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.9 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1-3 ปี

3. ศึกษานิเทศก์พลศึกษา เพศชายร้อยละ 91.8 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 8.2 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 50.8 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 37.7 อายุ 50 ปีขึ้นไปร้อยละ 8.2 และอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 3.3 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 82.0 รองลงมามีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ 18.0 ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไปร้อยละ 62.3 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-15 ปี ร้อยละ 16.4 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุด 1-3 ปี ร้อยละ 3.3

<u>ตอนที่ 2</u> สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 7 ด้าน พบว่า

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหามากในการนำไปใช้ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ เป็นจุดประสงค์ที่นักเรียนเรียนแล้วสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเอง รองลงมาคือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถนำไปสอนให้นักเรียน

บรรลุผลได้ และมีปัญหาน้อย คือ จุดมุ่งหมายไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคม เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหามาก

2. ปัญหาด้านเกี่ยวกับเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร พบว่ามีปัญหามาก เรียงตามลำดับ คือ เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องกันและสัมพันธ์กันทุกระดับ เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้ วิชาบังคับนกน วิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกเสรีซึ่งมีหน่วยการเรียนวิชาละ 0.5 หน่วยกิต มีความเหมาะสมแล้ว ความเหมาะสมของรายวิชาเลือกและวิชาเลือกเสรีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีปริมาณเนื้อหาแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในหลักสูตร นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับ คือ เนื้อหาที่กำหนดไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นของนักเรียน เนื้อหายากเกินไปสำหรับผู้สอน เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3. ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับดังนี้ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป ครูอื่น ๆ ไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ครูใช้วิธีสอนโดยเน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ ครูพลศึกษาใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบายและสาธิต ออกคำสั่ง และจัดได้ว่ามีปัญหาน้อย คือ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วปัญหาด้านการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

4. ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ ครูพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา ฯลฯ ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นผู้ที่มีมนุษย์สัมพันธ์และสามารถสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ได้ ส่วนมีปัญหาน้อยที่สุด เรียงตามลำดับ คือ ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา และครูผู้สอนพลศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดี

แก่นักเรียนในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

5. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละรายวิชา และมีปัญหาอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ได้แก่ ขาดเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษา เช่น ทีวี วีดีโอ เทปวีดีโอที่เกี่ยวกับพลศึกษา ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้หลักสูตรพลศึกษา ส่วนที่มีปัญหาน้อย คือ ไม่มีการจัดทำระเบียนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

6. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่ามีปัญหามาก คือ ครูพลศึกษาขาดบุคลากรทางพลศึกษาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน และมีปัญหาน้อยเรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก คือ การวัดผลเน้นทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน การได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้นักเรียนทราบก่อนเรียน และมีปัญหาน้อย คือ การให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผลมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

7. ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ 5 อันดับแรก คือ ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศ ความสม่ำเสมอในการนิเทศของศึกษานิเทศก์ ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา มีการนิเทศภายในของโรงเรียนเอง ความรับผิดชอบในการนิเทศตามโครงการและให้การบริการของศึกษานิเทศก์ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อันดับสุดท้าย คือ การจัดประชุมอบรมสัมมนาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์และผู้ที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า ด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

จากสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรทั้ง 7 ด้าน สามารถเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีปัญหามาก คือ 1 ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา 2 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3 ด้านการนิเทศการสอนพลศึกษา 4 ด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร 5 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา 6 ด้านการวัดและประเมินผล 7 ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา 7 ด้านดังนี้

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งความคิดเห็นโดยส่วนรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาด้านเกี่ยวกับเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร พบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งความคิดเห็นโดยส่วนรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3. ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่าความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่สอน ครูไม่ได้สอนตามแผนการสอน ครูผู้สอนมุ่งให้เด็กนักเรียนเป็นนักกีฬามากกว่าให้เห็นคุณค่าของกีฬาและการออกกำลังกายครูผู้สอนขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน ครูผู้สอนขาดความเข้าใจในวิธีการและลำดับขั้นของการดำเนินการสอนทางพลศึกษาตามทักษะกระบวนการ ครูไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน ครูผู้สอนใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครู เช่น อธิบายและสาธิตออกคำสั่ง นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา

4. ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา พบว่าความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความรู้ความสามารถและทักษะในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือกและเลือกเสรี ครูพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา ฯลฯ มากเกินไป ครูผู้สอนพลศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา และครูผู้สอนพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความเห็นแตกต่างกันกับครูผู้สอนพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา และครูพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ครูผู้สอนพลศึกษากับผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่นทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬามากเกินไป ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา ผู้บริหาร กับศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05คือ ครูพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

5. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับศึกษานิเทศก์พลศึกษา คือ ไม่มีการจัดทำไม่มีการจัดทำระเบียนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา

6. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูพลศึกษาไม่สามารถประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

ครูพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน ไม่เข้าใจในความแตกต่างของการวัดผลวิชาบังคับกับวิชาเลือก

7. ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่าครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การขาดมนุษยสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศ และความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่าครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับศึกษานิเทศก์ คือ การขาดมนุษยสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศ ส่วนครูผู้สอนพลศึกษากับศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา

<u>อภิปรายผล</u>

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ผลจากการวิจัยปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาพบว่ามีปัญหามากสอดคล้องกันคือ เป็นจุดมุ่งหมายที่นักเรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเอง นั่นคือทุกคนมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหามากในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนจึงทำให้นักเรียนเรียนแล้วไม่สามารถนำเอาทักษะของการกีฬาและการออกกำลังกายไปดูแลรักษาสุขภาพ

และสวัสดิภาพของตนเองได้จึงทำให้มีปัญหามากในการที่ครูผู้สอนจะนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ ปัญหารองลงมาคือจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา นั่นคือการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียนจึงทำให้มีปัญหามากอันจะส่งผลให้นักเรียนเรียนจบหลักสูตรแล้วไม่สามารถที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของกิตติ โพธิ์ศรีสูง (2529:168) พบว่าครูหมวดวิชาพลานามัยมีปัญหามากเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ปัญหามากอีกข้อหนึ่งคือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน นั่นก็แสดงว่าผลการวิจัยทำให้ทราบว่าปัญหาในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมวิชาการและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะต้องช่วยกันศึกษาถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาเพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขต่อไป

2. <u>ปัญหาด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร</u>

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นว่ามีปัญหามาก คือ การจัดลำดับเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับและเนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้ ความเหมาะสมของรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกเสรีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ดังนั้นการจัดรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรควรจะจัดให้เนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2529 : 12) ได้กล่าวว่าวิชาพลศึกษานั้นถือว่าเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งจึงจำเป็นต้องมีการจัดทำหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับว่าการเล่นกีฬานั้นคือเครื่องมืออย่างหนึ่งของการศึกษา นักเรียนจะได้เรียนด้วยตนเอง หลักสูตรวิชาพลศึกษาที่ดีจึงควรมีลักษณะกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนและสามารถใช้ในโรงเรียนได้จริง ๆ

2. จัดรวบรวมโปรแกรมต่าง ๆ ไว้ด้วยกันเพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ปัญหาเกี่ยวกับด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา เห็นด้วยว่ามีปัญหาน้อย คือ เนื้อหาที่กำหนดไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นของนักเรียน และเนื้อหายากเกินไปสำหรับครูผู้สอน นั่นก็แสดงว่าเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของนักเรียน และเนื้อหาวิชาก็ไม่ยากเกินไปสำหรับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ ตามคำกล่าวของ ครักจ์ (Krug. 1957 : 3) ว่า หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะทั่ว ๆ ไปในการนำไปปฏิบัติ คือ หลักสูตรต้องแสดงให้ครูทราบว่าจะให้สอนเรื่องอะไรในชั้นเรียนระดับไหน และหลักสูตรจะต้องจัดให้สนองสอดคล้องกับกฎหมายของบ้านเมือง มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัย ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความสนใจ ตามความสามารถและควรมีลักษณะต่อเนื่องกันในระดับชั้นนั้น ๆ

3. <u>ปัญหาเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอนพลศึกษา</u>

เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และที่มีปัญหาระดับน้อยอันดับ 1 คือ จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป นั่นแสดงให้ทราบว่า จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนไม่มีปัญหามาก ในการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส ดังนั้น โรงเรียนขยายโอกาสจึงควรที่จะเร่งรัดคุณภาพการเรียนการสอนให้มีคุณภาพการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพราะจากงานวิจัยฉบับนี้ทำให้ทราบว่าปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงเดช เสมอคำ (2528 : 79) ได้ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 7 พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เปรียบเทียบด้านการเรียนการสอน พบว่าความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหาร มีความเห็นแตกต่างกับศึกษานิเทศก์พลศึกษาด้านการเรียน

การสอน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าในการเรียนการสอนพลศึกษานั้น ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติการสอนจริงในสนาม และขนาดของโรงเรียนขยายโอกาสแต่ละโรงอาจจะมีขนาดแตกต่างกันจึงทำให้ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษา ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมการเรียนการสอนเท่านั้น อาจจะไม่เข้าใจในปัญหาอันแท้จริงเท่ากับครูผู้สอนพลศึกษาจึงทำให้เกิดความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ โพธิ์ศรีสูง (2529 : 118) ที่พบว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลานามัยในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. <u>ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา</u>

เกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส จากงานวิจัยพบว่ามีปัญหามาก คือ ครูผู้สอนพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่น ทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา มากเกินไป จากที่ผู้วิจัยทำงานเป็นศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และได้สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกาบเชิง นายสนอง บำรุง นายประดุจ มั่นหมาย นางอัมพร วงษา ทำให้ทราบว่า ครูที่สอนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาตินั้น โดยเฉพาะในโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งตั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นส่วนมาก อัตราความเพียงพอของครูต่อจำนวนนักเรียนนั้น ครูรับผิดชอบงานมาก ทั้งงานโครงการที่ส่งเสริมการเรียนการสอนจึงทำให้ครูได้รับมอบหมายงานพิเศษมากจนเกินไป ไม่สามารถที่จะทำให้มีเวลาสอนวิชาที่ตนเองรับผิดชอบให้มีศักยภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา มั่งคั่ง (2527 : 151) พบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ผู้บริหารโรงเรียน ยังไม่เข้าใจในบทบาททางพลศึกษา จึงมอบหมายงานอื่น ๆ ให้ครูพลศึกษาทำมากเกินไป ฉนั้นด้วยเหตุนี้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องจึงควรศึกษาสภาพปัญหาความต้องการของโรงเรียนขยายโอกาส เพื่อให้ทราบข้อมูลอันแท้จริง อันจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นไปหาแนวทางแก้ไขต่อไป เพื่อเด็กนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสมีคุณภาพเท่าเทียมกับนักเรียนที่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากกรมสามัญ หรือกรมอื่น ๆ ต่อไป

เปรียบเทียบปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษาพบว่า ความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความเห็นว่า ครูพลศึกษาไม่มีวุฒิทางพลศึกษา นั่นก็สืบเนื่องมาจากจำนวนครูในโรงเรียนประถมศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน จึงเป็นสาเหตุให้ผู้บริหาร มอบหมายงานให้ครูที่ไม่ได้จบทางพลศึกษามาสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา มั่งคั่ง (2529 : 151) พบว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีความเข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อย

5. <u>ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา</u>

ตามความคิดเห็นของ ครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีปัญหามากที่สุด คือ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละรายวิชา และมีปัญหามาก คือ ความเพียงพอของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน ความเพียงพอของสนามในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน งบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมอุปกรณ์พลศึกษาแต่ละปีการศึกษา อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร และไม่ได้มาตรฐาน จำนวนสถานที่เก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน ขาดเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น ทีวี วีดีโอ เทปวีดีโอที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้หลักสูตรพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธศาสตร์ วิชัยสุนทร (2527 : 149) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาการสอนพลศึกษาที่ครูส่วนใหญ่พบ คือ อุปกรณ์ และสถานที่ไม่เพียงพอ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงเดช เสมอคำ (2528 : 79) ได้ศึกษาปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 7 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์ที่มีมาก คือ ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและที่อาบน้ำของครูและนักเรียน

ข้อที่มีปัญหาน้อย คือ ไม่มีการจัดทำระเบียนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา นั่นแสดงว่าโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาส่วนมากมีการจัดทำระเบียนวัสดุ

อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษาทุกโรงเรียนจึงทำมีปัญหาน้อย

6. ปัญหาเกี่ยวกับด้านการวัดและประเมินผล

ตามความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ต่างก็มีความตรงกันว่ามีปัญหามากคือ ครูพลศึกษาขาดบุคลากรทางพลศึกษาที่จะให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา มั่งคั่ง (2527 : 151) ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้และศึกษานิเทศก์พลศึกษาช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสาร คู่มือ และความร่วมมือในการจัดสร้างข้อสอบมาตรฐานและโปรแกรมประเมินผลนักเรียนในโรงเรียน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาหรือแนะนำบุคลากรทางพลศึกษามาให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสำหรับครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนขยายโอกาส

เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างจากครูผู้สอนพลศึกษาในข้อ การให้คะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูผู้สอนพลศึกษามากกว่าการทดสอบ และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน จากการวิจัยในข้อเสนอแนะความคิดเห็นอื่น ๆ พบว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลในความคิดของครูผู้สอนพลศึกษาเห็นว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษานั้นยังขาดวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานมาวัดและประเมินผล ครูผู้สอนพลศึกษาจึงตั้งเกณฑ์ของตนเอง ทำการวัดและประเมินผล เป็นสาเหตุให้ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า ครูผู้สอนพลศึกษาให้คะแนน (เกรด) ตามความพอใจของตนเองและเกณฑ์ตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ โพธิ์ศรีสง (2529 : 167-168) พบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรของครูหมวดพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 6 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ฉะนั้นผู้วิจัย

จึงขอเสนอแนะให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส เช่น โรงเรียน กลุ่มโรงเรียน หรือ ระดับ อำเภอและจังหวัด ร่วมมือกันศึกษาสภาพปัญหาอันแท้จริงแล้วนำข้อจำกัดต่าง ๆ มาร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาโดยวิธีจัดประชุมสัมมนาสร้างเครื่องมือ แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานไว้สำหรับการวัดและประเมินผล เพื่อจะได้เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะได้มีศักยภาพที่น่าเชื่อถือต่อไป

7. ปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา

ตามความคิดเห็นระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา มีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ความสม่ำเสมอในการให้การนิเทศของศึกษานิเทศก์ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชัย ทันสมัย (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ศึกษานิเทศก์พลศึกษาขาดการไปนิเทศการสอนแก่ครูพลศึกษาที่โรงเรียน ขาดการช่วยเหลือประสานงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดการแนะนำในการเลือกใช้ตำรา เอกสาร และคู่มือการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และที่มีความคิดเห็นตรงกันทั้ง 3 กลุ่ม ที่เป็นปัญหาน้อย คือ ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั่นก็แสดงให้เห็นว่าครูพลศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ความคิดเห็นครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษาที่มีความคิดเห็นต่างกัน คือ ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา โดยครูผู้สอนพลศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย ซึ่งอาจจะมาจากเหตุผลที่ครูพลศึกษาให้การยอมรับศึกษานิเทศก์นั่นเอง แต่ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์พลศึกษามีความคิดเห็นว่ามีปัญหามาก เนื่องจากศึกษานิเทศก์ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ทำงานรับผิดชอบงานนิเทศหลายวิชาในเวลาเดียวกันจึงทำให้คิดว่าตนเองยังไม่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านรายวิชา เช่น คิดเห็นว่าตัวเองยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการนิเทศวิชาพลศึกษาได้ดีเท่าที่ควรจึงทำให้มีความคิดเห็นว่ามีปัญหามาก

เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่า การขาดมนุษยสัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์พลศึกษาไม่ติดตามผลการนิเทศ และความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา สาเหตุที่ทำให้ทั้ง 3 กลุ่มมองความคิดเห็นว่ามีปัญหาแตกต่างกันก็คือ จากข้อเสนอแนะ และศึกษานิเทศก์พลศึกษาเสนอแนะมาว่า ศึกษานิเทศก์ไม่มีเวลาออกไปนิเทศได้มากครั้ง เพราะต้องทำงานรับผิดชอบงานบริหาร งานธุรการในหน่วยศึกษานิเทศก์มาก ประกอบกับศึกษานิเทศก์ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติประจำแต่ละอำเภอมีน้อย คือ 3-4 คน ต่อ 1 อำเภอ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนต่อความต้องการของครูผู้สอนพลศึกษาและผู้บริหารแล้วจึงไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประกอบทั้งความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติเองไม่ได้จบทางด้านพลศึกษาโดยตรง จึงทำให้การนิเทศไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เมื่อศึกษานิเทศก์ไม่มีเวลาออกไปนิเทศจึงทำให้ไม่มีมนุษยสัมพันธ์กับครูพลศึกษาและผู้บริหาร จึงทำให้มีปัญหาในด้านการติดต่อสื่อสารปฏิสัมพันธ์กันในเรื่องที่จะให้ความช่วยเหลือประสานงานตามมานั่นเอง

<u>ข้อเสนอแนะ</u>

ผลการวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.1 ควรกำหนดจุดประสงค์แต่ละวิชาให้ชัดเจน เป็นรูปธรรม สามารถระบุพฤติกรรมให้นักเรียนปฏิบัติได้

1.2 ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในโรงเรียนขยายโอกาสใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

1.3 จุดมุ่งหมายบางรายวิชาควรจะแยกสำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย เพราะความสามารถในการปฏิบัติทางทักษะกีฬาระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่เท่ากัน

2. ด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร

2.1 เนื้อหาแต่ละวิชามากเกินไปไม่พอเหมาะกับเวลา และจำนวนหน่วยกิตการเรียน 0.5 น้อยเกินไป จึงทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา

2.2 การจัดกีฬาในท้องถิ่นเข้าไปด้วย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรักความภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

2.3 ในโรงเรียนขยายโอกาสไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเลือกเสรีตามความสนใจของนักเรียนได้

3. ด้านการเรียนการสอนพลศึกษา

3.1 ควรจัดครูพลศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการของโรงเรียน

3.2 ควรจัดเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้รับกับการสอนพลศึกษาแบบใหม่หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา

3.3 ควรสอนเน้นความมีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักรักษาอนามัยส่วนตน มากกว่าสอนให้มีความสามารถเฉพาะด้านกีฬาอย่างเดียว

4. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ควรบรรจุแต่งตั้งครูที่จบการศึกษาทางด้านพลศึกษาโดยตรงในโรงเรียนขยายโอกาส

5. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา

5.1 โรงเรียนขยายโอกาสอยู่ในชนบทจะมีปัญหาเรื่องอาคารสถานที่ เช่น ฤดูฝนฝนตก ฤดูหนาว ฤดูร้อนลมแรง แดดร้อนจึงมีปัญหาเรื่องการเรียนการสอน ดังนั้นควรเพิ่มงบประมาณในการจัดสร้างอาคารเอนกประสงค์ในการสอนพลศึกษา

5.2 วัสดุ อุปกรณ์บางชนิดราคาสูงมากไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น รัฐควรลดภาษีอุปกรณ์กีฬาลงให้มากกว่าปัจจุบันนี้

6. ด้านการวัดและประเมินผล

โรงเรียนขยายโอกาสขาดแบบทดสอบมาตรฐาน ควรมีการจัดประชุมสัมมนาร่วมกันจัดแนวการวัดผลและประเมินผลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่ใช่วัดผลประเมินผลขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของครูผู้สอน

7. ด้านการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา

7.1 ควรจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ด้านพลศึกษาแก่ศึกษานิเทศก์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะได้นำแนวทางไปปฏิบัตินะนำครูผู้สอนพลศึกษาได้

7.2 ควรให้และศึกษานิเทศก์พลศึกษา จากกรมพลศึกษาได้เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือนิเทศครูพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสด้วย

<u>ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป</u>

1. การศึกษาวิจัยต่อไปควรมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติกับโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาด้วย

2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติกับโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กิตติ โพธิ์ศรีสูง. ศึกษาปัญหาของครูหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 6 เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหมวดวิชาพลานามัยฉบับปี พ.ศ. 2524. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการดำเนินงานสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

ทรงเดช เสมอคำ. ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตการศึกษา 7. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

บุญชัย ทันสมัย. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

พนม พงษ์ไพบูลย์. "ทิศทางของการมัธยมศึกษาในอนาคต," วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 23 (4) : 14 ; เมษายน - พฤษภาคม 2532.

ยุทธศาสตร์ วิชยสุนทร. ปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม. เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร. กระทรวงศึกษาธิการ, 2532.

วิชัย ติสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็กซ์เพรส มีเดีย, 2533.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2529.

วาสนา มั่งคั่ง. ปัญหาการจัดและสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

สันต์ ธรรมบำรุง. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นรสิงห์, 2525.

สุจริต เพียรชอบ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สุมิตร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2520.

Amundson, Nena Alice. "Elementery School Physical Education Programs at Selected California Colleges and Universities," Dissertation Abstracts. International, 151 - 152 A ; July, 1977.

Bowman, Marry Jean. Economic Analysis and Public. New York : Prentic Hall, Inc,. 1966.

Bestman, Lawrence Patrich. "An Evaluation of the Boy's Physical Education Programs in the Anaheim Union High School District, Anaheim, California," Dissertation Abstracts International. 35 : 6495 - A ; April, 1975.

Willgoose, Carl E. The Curriculum in Physical Education. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, Inc., 1979.

Coker, Gordon Eugene. "A Survey of Senior High School Physical Education Program of Boys in Selected Luisiana Public Schools," Dissertation Abstracts. 33 : 1484 - 1485 A ; October, 1972.

Coleman, James. "The Concept of Equality Opportunity," Harvard Educati Review. 38 (1) : 7 - 22 ; Winter, 1966.

Krug, Edward A. Curriculum Planning. 2nd ed. New York : Harper and Row, 1957.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Co., Inc., 1973.

Hein, Wilma Speck. "A Survey to Determine the Status of the Secondary School Health and Physical Education Program in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts. 2149 A ; November, 1972.

Hensley, Ralph Willard. "An Assessment of Physical Education Programs in Selected Elementary Schools," Dissertation Abstracts. 36 : 756 A ; August, 1975.

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Moran. "Determining Sample Sizes for Research," Educational and Psychological Measurement. 30 : 608 - 610 ; 1978.

Nantogmah, Samuel Yakuber. "Physical Education Programs Offered in Iowa High Schools, Preferred by Seniors, and Recommended by Professors in Iowa Colleges and Universities," Dissertation Abstracts International. 43 : 1080 - A ; October, 1982.

Portela - Suarez, Jose M. "An Evaluation of Physical Education Program in the Public Secondary School of Puerto Rico," Dissertation Abstracts. 35 : 5908 - A ; October, 1975.

Spencer, Charles A. "The Status of Physical Education in Selected Public High Schools in the State of South Dakota," Dissertation Abstracts International. 35 : 349 - A ; December, 1974.

Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Harcourt, Brace and World, 1962.

Wilke, Barbara June. "The Future of the Genneral Instruction Physical Education : A Delphi Study," Dissertation Abstracts Internationa 43 : 2278 - A ; January, 1983.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

คณะบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 มกราคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสวาสดิ์ แสนคำ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ. วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธาน
อ.ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการของความร่วมมือจากโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัด โดยให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์พลศึกษา ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือน พฤษภาคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ
ศิริยุภา พูลสุวรรณ
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 พฤษภาคม 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ศึกษานิเทศก์สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร

ข้าพเจ้านางสาวสวาสดิ์ แสนคำ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อจะทำให้ทราบถึงปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

2. เพื่อจะได้แนวทางแก้ปัญหาในการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ดังนั้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ตามสภาพความเป็นจริง อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก **เมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว ขอความกรุณาให้สอดซองเปล่า ส่งมาทางไปรษณีย์ตามที่ผู้วิจัยได้เตรียมไว้ให้ด้วย** ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสวาสดิ์ แสนคำ)
นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

หมายเหตุ กรุณาส่งแบบสอบถามคืนภายในวันที่ 27 พฤษภาคม 2537

ภาคผนวก ข.

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายเดโช บุณยภักดิ์
   ตำแหน่ง ผู้บริหาร ระดับ 9 ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

2. นายเดชา ทิชากร
   ตำแหน่ง ฝ่ายบริการทางการศึกษา
   หน่วยศึกษานิเทศก์
   สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์

3. นายพลอย ทองสุข
   ตำแหน่ง อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบ้านสำโรงโคกเพชร
   ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ใหญ่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
   อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

4. นายถวิล สายสุด
   ตำแหน่ง ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
   โรงเรียนบ้านเลิศอรุณ
   อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ
   ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
   ผู้สอนวิชาการวัดและประเมินผล ทางพลศึกษา

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส แบ่งเป็นปัญหา 7 ด้าน คือ

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. ด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร
3. ด้านการเรียนการสอนพลศึกษา
4. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
5. ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา
6. ด้านการวัดและประเมินผล
7. ด้านการนิเทศการสอนพลศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ ข้อมูลจริงจะสมบูรณ์เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามนี้ โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ_____ ปี

3. ตำแหน่งปัจจุบันเป็น
   ( ) ครูผู้สอนพลศึกษา
   ( ) ผู้บริหารในโรงเรียนขยายโอกาส
   ( ) ศึกษานิเทศก์

4. วุฒิทางการศึกษา
   ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี
   ( ) ปริญญาตรี
   ( ) ปริญญาโท
   ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
   วิชาเอก .....
   วิชาโท .....

5. ประสบการณ์ในการทำงาน
   ( ) น้อยกว่า 1 ปี
   ( ) 1-3 ปี ( ) 4-6 ปี
   ( ) 7-9 ปี ( ) 10-15 ปี
   ( ) มากกว่า 15 ปีขึ้นไป (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 2

สภาพปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส แบ่งเป็นปัญหา 7 ด้าน

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับปัญหาให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบมากที่สุด โปรดเขียน / ลงในช่องมากที่สุด
ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบมาก โปรดเขียน / ลงในช่องมาก
ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบน้อย โปรดเขียน / ลงในช่องน้อย
ถ้าข้อใดเป็นปัญหาที่ท่านประสบน้อยที่สุด โปรดเขียน / ลงในช่องน้อยที่สุด

2.1 ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน	.....	.....	.....	.....
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	.....	.....	.....	.....
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถนำไปสอนให้กับนักเรียนบรรลุผลได้	.....	.....	.....	.....
4. เป็นจุดมุ่งหมายที่ไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของสังคม	.....	.....	.....	.....
5. เป็นจุดมุ่งหมายที่นักเรียนเรียนแล้วสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพของตนเอง ...	.....	.....	.....	.....

2.2 ปัญหาด้านเนื้อหารายวิชาที่กำหนดในหลักสูตร

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. วิชาบังคับแกน วิชาบังคับเลือก และวิชาเลือกเสรี ซึ่งมีหน่วยการเรียนวิชาละ 0.5 หน่วยกิตมีความเหมาะสมแล้ว	.....	.....	.....	.....
2. ปริมาณเนื้อหาแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	.....	.....	.....	.....
3. การจัดลำดับเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กันทุกระดับ	.....	.....	.....	.....
4. เนื้อหาที่กำหนดไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นของนักเรียน	.....	.....	.....	.....
5. เนื้อหาวิชาโดยทั่วไปตรงกับความสนใจของผู้เรียน	.....	.....	.....	.....
6. เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้	.....	.....	.....	.....
7. นักเรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	.....	.....	.....	.....
8. ความเหมาะสมของรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกเสรีที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับสภาพความต้องการและความสนใจของผู้เรียน	.....	.....	.....	.....
9. เนื้อหายากเกินไปสำหรับผู้สอน	.....	.....	.....	.....
10. เนื้อหากว้างเกินไปจนไม่สามารถเขียนเป็นแผนการสอนรายคาบได้	.....	.....	.....	.....

2.3 ปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป	.....	.....	.....	.....
2. ชั่วโมงพลศึกษาถูกนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ	.....	.....	.....	.....
3. ครูพลศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....
4. ครูพลศึกษาไม่ได้สอนตามแผนการสอน	.....	.....	.....	.....
5. ครูพลศึกษาสอนมุ่งให้เด็กเป็นนักกีฬามากกว่าให้รู้คุณค่าของกีฬาและการออกกำลังกาย	.....	.....	.....	.....
6. ครูพลศึกษาขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน	.....	.....	.....	.....
7. ครูพลศึกษาขาดความเข้าใจในวิธีการและลำดับขั้นของการดำเนินการสอนพลศึกษา ตามทักษะกระบวนการ	.....	.....	.....	.....
8. ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ครูใช้วิธีการสอนโดยเน้นตัวนักเรียนเป็นสำคัญ	.....	.....	.....	.....
9. ครูพลศึกษาไม่ได้วางแผนการสอนก่อนการสอน ..	.....	.....	.....	.....
10. ครูพลศึกษาใช้วิธีสอนที่เน้นตัวครูเช่น อธิบายและสาธิตออกคำสั่ง	.....	.....	.....	.....
11. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา	.....	.....	.....	.....

2.4 ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความเพียงพอของครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียน	.....	.....	.....	.....
2. ครูพลศึกษาไม่ได้จบการศึกษาด้านพลศึกษาโดยตรง	.....	.....	.....	.....
3. ครูศึกษาขาดความรู้ความสามารถและทักษะในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือกและเลือกเสรี	.....	.....	.....	.....
4. ครูพลศึกษาได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ เช่นทำหน้าที่ฝ่ายปกครอง ธุรการ ตัดสินกีฬา ฯลฯ มากเกินไป	.....	.....	.....	.....
5. ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีมนุษย์สัมพันธ์และสามารถสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารและครูอื่น ๆ ได้	.....	.....	.....	.....
6. ครูพลศึกษาขาดความมีระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม	.....	.....	.....	.....
7. ครูพลศึกษาไม่มีวุฒิทางการศึกษา	.....	.....	.....	.....
8. ครูพลศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องของความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	.....	.....	.....	.....
9. ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชนเป็นอย่างดี	.....	.....	.....	.....
10. ครูพลศึกษาขาดความกระตือรือร้นไม่สนใจใฝ่รู้ในวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	.....	.....	.....	.....

2.5 ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนในแต่ละรายวิชา ..	.....	.....	.....	.....
2. ความเพียงพอของสนามกลางแจ้งที่ใช้ในการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....
3. ความเพียงพอของสนามในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....
4. งบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมอุปกรณ์ทางพลศึกษา แต่ละปีการศึกษา	.....	.....	.....	.....
5. อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตรและไม่ได้มาตรฐาน	.....	.....	.....	.....
6. จำนวนสถานที่เก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ ...	.....	.....	.....	.....
7. สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับครูและนักเรียน	.....	.....	.....	.....
8. ขาดเทคโนโลยีทางการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางพลศึกษา เช่น ทีวี วีดีโอ เทปวีดีโอ ที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา	.....	.....	.....	.....
9. ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการใช้หลักสูตรพลศึกษา	.....	.....	.....	.....
10. ไม่มีการจัดทำระเบียนวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา	.....	.....	.....	.....

2.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ตามที่กระทรวงกำหนด	.....	.....	.....	.....
2. ครูพลศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ในการประเมินผล เช่นการประเมินผลก่อนการเรียน ระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน	.....	.....	.....	.....
3. ครูพลศึกษาไม่สามารถประเมินผลให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	.....	.....	.....	.....
4. การได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา ให้นักเรียนทราบก่อนการเรียน	.....	.....	.....	.....
5. ครูพลศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน	.....	.....	.....	.....
6. ครูพลศึกษาขาดบุคลากรทางพลศึกษาที่จะให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน	.....	.....	.....	.....
7. การให้ระดับคะแนน (เกรด) ขึ้นอยู่กับความพอใจของครูพลศึกษามากกว่าการทดสอบ	.....	.....	.....	.....
8. เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของครูผู้สอนพลศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน	.....	.....	.....	.....
9. การวัดผลเน้นทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ	.....	.....	.....	.....
10. ไม่เข้าใจในความแตกต่างของการวัดผลวิชาบังคับกับวิชาเลือก	.....	.....	.....	.....

2.7 ปัญหาด้านการการนิเทศการเรียนการสอนพลศึกษา

ปัญหา	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูพลศึกษาได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์	.....	.....	.....	.....
2. ครูพลศึกษาให้ความร่วมมือกับศึกษานิเทศก์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....
3. ครูพลศึกษาให้การยอมรับศึกษานิเทศก์	.....	.....	.....	.....
4. การขาดมนุษย์สัมพันธ์ระหว่างศึกษานิเทศก์กับครูผู้สอนพลศึกษา	.....	.....	.....	.....
5. ความรับผิดชอบในการนิเทศตามโครงการและการให้บริการของศึกษานิเทศก์	.....	.....	.....	.....
6. ผู้บริหารให้การยอมรับศึกษานิเทศก์	.....	.....	.....	.....
7. การจัดประชุมอบรมสัมมนาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษา ศึกษานิเทศก์และผู้ที่เกี่ยวข้อง	.....	.....	.....	.....
8. ศึกษานิเทศก์ไม่ติดตามผลการนิเทศ	.....	.....	.....	.....
9. ความสม่ำเสมอในการให้การนิเทศของศึกษานิเทศก์	.....	.....	.....	.....
10. มีการนิเทศภายในของโรงเรียนเอง	.....	.....	.....	.....
11. ความรู้ความสามารถของศึกษานิเทศก์ในด้านพลศึกษา	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ในโรงเรียนขยายโอกาส

3.1 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.1.1 .....

3.1.2 .....

3.1.3 .....

3.2 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นด้านรายวิชาและเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตร

3.2.1 .....

3.2.2 .....

3.2.3 .....

3.3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัญหาด้านการเรียนการสอนพลศึกษา

3.3.1 .....

3.3.2 .....

3.3.3 .....

3.4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา

3.4.1 .....

3.4.2 .....

3.4.3 .....

3.5 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา

3.5.1 .....

3.5.2 .....

3.5.3 .....

3.6 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

3.6.1 .....

3.6.2 .....

3.6.3 .....

3.7 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นปัญหาด้านการนิเทศการสอนพลศึกษา

3.7.1 .....

3.7.2 .....

3.7.3 .....

3.8 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูง

นางสาวสวาสดิ์ แสนคำ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสวาสดิ์ แสนคำ
เกิดวันที่	22 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2505
สถานที่เกิด	อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11 ถ. มูลศาสตร์ อ. เมือง จ. สุรินทร์ 32000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ศึกษานิเทศก์ 5
สถานที่ทำงาน	สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกาบเชิง อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยาคม อ. สุวรรณภูมิ จ. ร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อ. เมือง จ. ร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2528	กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2538	กศ.ม. สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร